

ஞானச் சிறகுகள்

Winged Reason

ஞானச் சிறகுகள்

Tamil Translation of Winged Reason
Poems by Dr. K. V. Dominic

முனைவர் க. வ. டொமினிக்

Translation
Dr. Barathi Srinivasan

மொழியாக்கம்:
முனைவர் பாரதி சீனிவாசன்

AUTHORS P R E S S

Worldwide Circulation through Authorspress Global Network

First Published in 2019

by

Authorspress

Q-2A Hauz Khas Enclave, New Delhi-110 016 (India)

Phone: (0) 9818049852

E-mail: authorspressgroup@gmail.com

Website: www.authorspressbooks.com

ஞானச் சிறகுகள்

Winged Reason

(A Bilingual Translated Anthology of Poems)

ISBN 978-93-89110-84-5

Copyright © 2019 Barathi Srinivasan

Disclaimer

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise without the prior consent of the authors.

Printed in India at Krishna Offset, Shahdara

Contents

அங்கீகாரங்கள்	17
Acknowledgments	19
முகவுரை	9
Foreword	11
மொழிபெயர்ப்பாளர் உரை	13
Translator's Note	15
1. ஜார்ஜ் ஜோசன் நினைவாக	20
In Memoriam George Joson	
2. நீடுழி வாழ்க ஈ கே நாயனார்	24
Long Live E. K. Nayanar	26
3. பேரின்பப் பயணம்	28
A Blissful Voyage	29
4. ஒரு தீய சொப்பனம்	30
A Nightmare	32
5. ஒரு செம்மறியின் ஓலம்	34
A Sheep's Wail	36
6. ஆனந்தின் விதி	38
Anand's Lot	40
7. அழகு	42
Beauty	44
8. சிற்றின்பம்	46
Connubial Bliss	47

9.	கானக்குயில்	48
	Cuckoo Singing	49
10.	காயத்ரியின் தனிமை	50
	Gayatri's Solitude	52
11.	சுனாமிக் குடியிருப்புகள்	54
	Tsunami Camps	56
12.	அறுவடை விருந்து	58
	Harvest Feast	59
13.	உள்ளோர் மற்றும் இல்லாதோர்	60
	Haves and Have-nots	62
14.	ஹெலெனும் அவள் உலகும்	64
	Helen and her World	66
15.	நான் ஒரு மா மரம்	68
	I am Just a Mango Tree	70
16.	உழைப்பாளருக்கு வந்தனம்	72
	Lal Salaam to Labourers	74
17.	லட்சுமியின் வேண்டுகோள்	76
	Laxmi's Plea	78
18.	எனது பதினமவயதுப் பொழுதுபோக்கு	80
	My Teenage Hobby	81
19.	இயற்கையின் பேரழகு	82
	Nature's Bounties	84
20.	முதுமை	86
	Old Age	88

21. ஒணம்	90
Onam	92
22. ராகுலின் உலகம்	94
Rahul's World	95
23. தூக்கமற்ற இரவுகள்	96
Sleepless Nights	97
24. விருந்தா	98
Vrinda	99
25. என்ன ஒரு பிறப்பு!	100
What a Birth!	101
26. மனித மூளை	102
Human Brain	103
27. இந்திய ஜனநாயகம்	104
Indian Democracy	106
28. அம்மிணியின் ஒப்பாரி	108
Ammini's Lament	110
29. அம்மிணியின் மறைவு	112
Ammini's Demise	114
30. ஒம்	116
Om	117
31. சூரியக் கிரகணம்	118
Solar Eclipse	119
32. இன்பமும் துன்பமும்	120
Pleasures and Pains	121

33. கடவுளின் பெயரால்	122
In the Name of God	124
34. நகரமும் கிராமமும்	126
City Versus Village	128
35. எனது குழந்தையின் அழுகை	130
Cry of my Child	131
36. கமுதி ஆசிரியரின் மறைவு	132
Kaumudi Teacher is no More	134

முகவுரை

“கவிதை” என்பது மனித உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடு. தமிழ் இலக்கியம் கூறும் ஆயகலைகள் அறுபத்தி நான்கினில் “கவிதை”யும் ஓர் ஆயகலையாகும்.

கவிஞர்கள் இறைவனின் அன்புக் குழந்தைகள்; மிகவும் நெருங்கியவர்கள்! எந்த மொழியிலும் ‘கவிதை உலகம்’ ஒரு சொர்க்கம்! அதை அனுபவிப்பதற்கு இறைவன் அருள் இன்றியமையாதது. அவன் அருள் அன்றி, கவிஞனாக மிளிர்வது இயலாத ஒன்று.

இங்கே இரண்டு கவிஞர்கள்: 63 வயது நிறம்பப்பெற்ற பணிநிறைவு செய்த பேராசிரியர் க வ டோமினிக் ஒரு உலகம் அறிந்த கவிஞர். முனைவர். பாரதி சீனிவாசன் சாஸ்த்ரா நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலத் துறையில் உதவிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருபவர். இவர் ஒரு கவிஞர் மற்றும் மொழிபெயர்பாளரும் ஆவார் இந்த இரு கவிஞர்களும் கவிதை உறவால் கட்டுண்டவர்கள்.

மகாகவி பாரதி கூறுவார்: “பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்” என்று. இங்கே முனைவர் பாரதி ஆங்கிலக் கவிதை நூலைத் தமிழாக்கம் சிறப்பாகச் செய்துள்ளார். ஆங்கிலத்தில் பேராசிரியர் க வ டோமினிக். மொழியாக்கம் என்பது ‘மொழிப்படைப்பு’ ஆகும். அந்த முறையில் ஆங்கிலக் கவிதைகள் புதுப்படைப்பாகவே அற்புதமாக மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

இந்தக் கவிதை நூலின் ஆங்கிலப்பெயர் அழகுற தமிழில் “ஞானச் சிறகுகள்” என்று மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு, “ஜார்ஜ் ஜோசன் நினைவாக” என்ற முதல் கவிதையிலிருந்து

“கமுதி ஆசிரியரின் மறைவு” என்ற முப்பத்து ஆறாவது கவிதைவரை ஒவ்வொன்றுமே ஓர் அழகுப்பெட்டகமாக- கவிதைத் தேன் கூடாக அமைந்துள்ளது சிறப்பு! “ஓம்,” “முதுமை,” தேசியம் பற்றிய தலைப்புகளில் உள்ள கவிதைகள் படிப்போர் நெஞ்சிலிருந்து நீங்காதவை.

இந்த நூலைப்படிப்பதற்கு கிடைத்த வாய்ப்பைப் பெருமையாக எண்ணி இறைவனுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். ஆங்கிலக் கவிஞர் டொமினிக் அவர்களுக்கும், மொழியாக்கம் செய்த கவிதாயினி முனைவர் பாரதி அவர்களுக்கும் எனது மனமுவந்த வாழ்த்துக்கள்.

சென்னை

முனைவர் என். வி. சுப்பராமன்

17/4/2019.

Foreword

“Poetry” is an expression of human emotion. Tamil Literature talks about sixty four arts of which poetry is also an art among them. Poets are God’s favourite children. They are indeed very much closer to Him! Be it in any language, “poetry world” is a heaven. God’s blessings are vital to enjoy this. Without His grace it is impossible to be glorified as a poet.

Here, there are two poets: one is, the world renowned sixty-three year old retired professor, Dr K.V. Dominic and the other is Dr Barathi Srinivasan, who is working as an Assistant Professor in the Department of English, at Srinivasa Ramanujan Centre, SASTRA Deemed to be University. She is a poet and a translator. These two poets are enticed by the relation of poetry.

A famous Tamil poet Mahakavi Bharathi says: “One should translate the works of the great scholars of other nations in Tamil language.” Here, Dr. Barathi has translated the poems of Dr. K. V. Dominic from source language English to Tamil language in a beautiful manner.

Translation is a trans-creation. In this regard, the English poems are trans-created in an enchanted way. The anthology’s title in English is wonderfully translated in Tamil as “Gyanach Chiragugal.”

Right from the first poem “In Memoriam George Joson” to “Kaumudi Teacher is No more”, all the 36 poems – each and every one of them remains in the mind of the readers. These poems are also a compendium of a beauty kita honey comb, and there lies its specialty!

Poems titled “Om”, “Old Age” and poems about nation would never leave the mind of the readers. I feel proud and thank God Almighty, who provided me an opportunity to read this anthology. I convey my hearty wishes to the poet Dr. K.V. Dominic and the translator Dr. Barathi.

Chennai,
17/4/2019.

Dr. N. V. Subbaraman

மொழிபெயர்ப்பாளர் உரை

ஞானச் சிறகுகள் என்னும் இக்கவிதைத் தொகுப்பு நாட்டில் நடக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகளை பற்றி எடுத்துக் கூறுகிறது. கவிஞர் டொமினிக் ஒரு மனித நேய எழுத்தாளாய் இருக்கும் காரணத்தினால் இவரது கவிதை வரிகளில் உலகிலுள்ள பல்லுயிர்க்கும் இரக்கம் காட்டும் நோக்கு நன்றாக வெளிப்பட்டிருப்பதை வாசகர்கள் அறியலாம். மேலும், வாசகர்களிடமும் அவர் இதனையே எதிர்பார்க்கிறார். அதுமட்டுமின்றி, இயல்பிலேயே கவிஞருக்கு இயற்கையை இரசிக்கும் தன்மை இருப்பதால் அது இங்குள்ள கவிதைகளெங்கும் பரவியிருக்கிறது.

இக்கவிதைத் தொகுப்பின் சிறப்பம்சம் என்னவெனில் இதிலுள்ள மூன்று ஒப்பாரிப் பாடல்கள். ஒன்று தன்னுடன் வேலை பார்த்த சக ஊழியருக்காக எழுதியது, மற்றொன்று மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற மறைந்த கேரள முதல்வர் ஈ. கே. நாயனாருக்காக. மூன்றாவது ஒப்பாரி கமுதி ஆசிரியர் என்னும் காந்தியவாதியின் மறைவுக்காக. ஆகமொத்தம் இம்மூன்று கவிதைகளும் தேர்ந்த முத்துக்களாக இந்தத் தொகுப்பை அலங்கரிக்கிறது.

“ஆனந்தின் விதி”, “விருந்தா”, போன்ற கவிதைகள் குழந்தைகள் படும் துயரங்களை நன்கு சித்தரிக்கிறது. இத்தொகுப்பில் மேலும் பல கருக்களை கொண்ட கவிதைகள் உள்ளது. உதாரணமாக, “சுனாமி குடியிருப்புகள்”, “உள்ளோர் மற்றும் இல்லாதோர்”, “ஹெலனும் அவள் உலகும்” ஆகிய கவிதைகள் கவிஞரின் சமூக நல ஆர்வத்தை

பறைசாற்றுகிறது. அதுமட்டுமின்றி, “இயற்கையின் வள்ளன்மை” மற்றும் “நான் ஒரு மாமரம்” போன்ற கவிதைகள் கவிஞரின் இயற்கையை இரசிக்கும் தன்மைக்கு சான்றாகும். இயற்கையை வருணித்து எழுதிய ஹைக்கூ கவிதைகளும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது வாசகர்கள் ரசிக்கும்படியாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இக்கவிதைகளின் சிறப்பு என்னவென்றால் எளிய நடையில் அனைவரும் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் கையாளப்பட்டிருக்கும் கவிஞரின் வார்த்தை ஜாலங்கள். மேலும் கவிஞரின் தயாள குணமும், விலங்குகளிடம் அவர் காட்டும் இரக்கமும் “ஒரு செம்மறியின் ஓலம்”, “அம்மிணியின் ஒப்பாரி” மற்றும் “அம்மிணியின் மறைவு” ஆகிய கவிதைகளில் எதிரொலிக்கிறது.

ஆங்கிலத்தில் படிக்க எளிதாக தோன்றினாலும் இதை தமிழில் மொழிபெயர்க்கும்பொழுது பல சவால்களை சந்திக்க நேரிட்டது. கவிஞருடைய உணர்வுகளை அட்சரம் பிசகாமல் தமிழில் மாற்றுவது சிறிது சிரமமாகவே இருந்தது. இருப்பினும் என்னால் இயன்றவரை கவிஞரின் மொழிநடையையே பின்பற்றி தமிழில் அமைத்துள்ளேன். அதுமட்டுமின்றி, ஆங்கிலக் கவிதைகளின் அமைப்பை ஒட்டியே தமிழ் கவிதைகளையும் அமைத்துள்ளேன். வாசகர்கள் மூல மொழியான ஆங்கிலத்திலும் மற்றும் தமிழில் அதன் மொழிபெயர்ப்பையும் வாசித்து மகிழ்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

நன்றி

முனைவர் பாரதி சீனிவாசன்

Translator's Note

The anthology titled *Winged Reason* in English is the first anthology of Dr K. V. Dominic to be translated in Tamil. The title, when translated in Tamil as “Gyanach Chiragugal” details various issues faced by the country. The poet, being a humanist, has reverberated his thoughts throughout the collection. Not only this, his compassion towards even the lowest forms of life is well wrought through his poems and he expects the same from the readers. Moreover, the poet possesses aesthetic sense and love for Nature, that is reflected throughout his poetry.

The specialty of this anthology is that it has three elegies, one on the death of the poet's colleague, the second is an elegy on the death of the former chief minister of Kerala, Mr. E. K. Nayanar who had served for the welfare of his people and loved by everyone. The third elegy, which is the final poem in this anthology, is on a Gandhian, Kaumudi Teacher, and all these three are the invaluable pearls that decorate this anthology. The poet details the woes and pathetic condition of children in poems like “Anand's Lot”, “Vrinda” and so on. Besides, there are poems on various other themes in this anthology. For instance, poems like “Tsunami Camps”, “Haves and Have-nots” etc. And “Helen's World” proclaims the writer's social awareness, whereas, “Nature's Bounties”, a collection of Haiku and “I am Just a Mango Tree” are filled with images of Nature. There is no doubt that readers would definitely enjoy the Haiku on Nature.

The simplicity of the language and the choice of words stand at its forte in this anthology. The poet's compassion towards animals echoes through the poems such as “A Sheep's Wail”,

“Ammini’s Lament” and “Ammini’s Demise”. All these poems are sure to touch the heart of the readers. Though the English version of the poems appears to be easy to understand, while translating it posed certain challenges. It is majorly due to my wish to exactly translate not just the words and thoughts but the emotion of the poet. I thoroughly enjoyed reading the original English version while translating into Tamil. I tried to follow the same structure in my translation and I sincerely hope the readers will enjoy both the original and the translated version equally well.

Thank you!

Dr Barathi Srinivasan

அங்கீகாரங்கள்

ஞானச் சிறகுகள் என்ற இந்த கவிதைத் தொகுப்பு உருவாக எனக்கு உறுதுணையாக இருந்த அந்த எல்லாம் வல்ல இறைவனை முதலில் வணங்கி நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நூலின் சிறப்பு என்னவென்றால் இதுவே க வ டொமினிக்கின் முதல் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூலாகும். இந்த நூலின் ஆசிரியரும், எனது குருநாதருமான கவிஞர், எழுத்தாளர், மற்றும் காரியதரிசி ஜிவெக், முனைவர் க. வ. டொமினிக், அவர்களுக்கு எனது நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

இந்த நூலுக்கு அருமையாக முகவுரை எழுதிய கவிஞர் முனைவர். என் வி சுப்பராமன் அவர்களுக்கு எனது நன்றி.

இந்தப் புத்தகம் வெளிவர உதவிய ஆதர்ஸ ப்ரஸ், புது தில்லி, உரிமையாளர் திரு. சுதர்சன் கச்சேரிக்கு எனது நன்றி.

மேலும், குஜராத்தி நாவலாசிரியரான திரு ஜெயந்தி எம் தலாலுக்கும், கவிஞர் மற்றும் சிறுகதை எழுத்தாளருமான திரு சுந்தர் ராஜன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

எனது நண்பர்கள் மற்றும் நலம்விரும்பிகளான திருமதி ஹேமா ரவி, மற்றும் ஜிவெக் உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றி.

மேலும், திருமதி பத்மஜா ஐயங்கார் மற்றும் முனைவர் சாந்திநாத் சட்டோபாத்யாயா அவர்களுக்கும் எனக்கு ஊக்கமும், நம்பிக்கையும் ஊட்டியதற்காக எனது தனிப்பட்ட நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னை பல வழிகளிலும் ஊக்கப்படுத்திய எனது
குடும்பத்தினருக்கு எனது நன்றியை
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, என்னுடைய இன்ப துன்பங்களில் உடனிருந்த
அனைத்து நண்பர்களுக்கும் எனது நன்றி.

பாரதி சீனிவாசன்

Acknowledgments

First of all I Thank God Almighty for giving me the strength to pursue such intellectual tasks.

It is my foremost duty to thank my mentor Dr. K. V. Dominic, Secretary (GIEWEC), Editor, WEC, IJML, poet, short story writer and critic for providing me an opportunity to translate this anthology. The specialty of the anthology is that it is the first collection published by Dr K.V. Dominic and it is now his first translated anthology in Tamil.

I also thank my publisher Mr. Sudarshan Kcherry of Authorspress, New Delhi as well as Gujarati novelist Mr. Jayanti M Dalal, poet & short story writer, Mr. Sundar Rajan, Mrs. K. Pankajam, Poet Nizar Sartawi (Jordan) who had been constantly supporting me in my literary endeavors.

I thank Dr. N. V. Subburaman, a renowned Chennai based poet, for writing a splendid foreword to this translated anthology.

My profound thanks to all my well-wishers and friends Ms. Hema Ravi, all the members of Guild of Indian Writers, Editors and Critics (GIEWEC) and Indian Poetry Circle (IPC) for providing valuable inputs and extending their assistance and I specifically thank Ms. Padmaja Iyengar Paddy, Dr. Santinath Chatopadhyay for boosting me up and instilling confidence in me to pursue my talents.

My sincere thanks to my family members who always support me in multiple ways.

Finally, I thank all my friends who stood by me during my thick and thin.

Barathi Srinivasan

1. ஜார்ஜ் ஜோசன் நினைவாக

(14.05.2004 அன்று ஒரு கார் விபத்தில் மரணமடைந்த
சகபணியாளருக்கு இரங்கற்பா)

அன்பு ஜோசன், நீ ஏன் இவ்வளவு விரைவாக எங்களை
விட்டகன்றாய்?

(எந்த காரணமும் அறியமுடியவில்லை எங்களால்.)

உறைந்தோம் அதிர்ச்சியில்- நாங்களனைவரும்.

உனதுருமை சுற்றத்திற்கும் நட்புக்கும்

அது வேதனையின் காட்சி.

நடந்ததை அறியா உன் இளைய மகன்

உன் முகத்தில்

மீண்டும் மீண்டும் முத்தமிட்டு;

மலர்களை வளயத்திலிருந்து பிய்த்து,

கதறியழும் சகோதரிகளின் மேல் வீசி,

என்னவொரு விளையாட்டு அவனுக்கு!

காலன் தன் தேரைச் செலுத்தி வரும்பொழுது

யாருமே சொல்லமுடியாது - “நில்” என்று.

ஜோசன்,

நாங்கள் இப்பொழுது

உன் வேகத்தின் புதிரை புரிந்துகொண்டோம்;

வேகம்- உனது சொல்லில்

வேகம்- உனது நடையில்

வேகம்- உனது செயலில்

வேகம், வேகம், சாகும்வரை வேகம்!

வலியோருக்கும் எளியோருக்கும்

வாழ்க்கை நிதானமற்றது-

ஆனால் அவர்களின் உழைப்பு

அதற்கு நிதானமளிக்கிறது.

உனது மறைவு
நம் பொறுப்பிலுள்ளோருக்கோ
வீழ்கின்ற ஆபத்து.
கல்விச் சமுதாயத்துக்கோ
தவிர்க்க முடியாத இழப்பு
தேற்றித்தேறிட
எங்களுக்கோ
மிகக்கடினம்.
நாமெல்லாம் அவனுடைய விருப்பம்போல்
இங்கே கட்டுண்டு இருக்கிறோம்
அல்லது
அங்கே செல்கிறோம்.
அந்தப் பெருங்கவிஞன் பாடியது போல்
நாமெல்லாம்
அவன் பாட்டுக்கு ஆடும் கைப்பாவைகள்.
இன்றும், என்றென்றும்
அவன் முடிவுக்கே
அனைத்தையும் விடுவது
சாலச்சிறந்தது.

1. In Memoriam George Joson

(Elegy written on a colleague who died in a car accident on 14. 05. 2004)

Why did you leave us so soon, dear Joson?

(We are unable to find any reason.)

It stunned and benumbed us.

How unbearable the grief and pain

For your beloved family and friends

The most painful was the sight

When your youngest kid,

not knowing what has happened,

kissed your face often

and plucked flowers

from your wreath;

tossed them to her sisters weeping and screaming

What a game He plays!

When He comes with His chariot,

none can say – “wait”.

Joson

Now we understand the mystery of your ever being fast –

fast in your words;

fast in your walk;

fast in your action,

and FAST UNTO DEATH.

Life is uncertain

for the mighty and the meek

grants it certainty

Also to those

who are our charge

And deny them the risk of fall –

Great is the loss
to academia too.
Your absence, everywhere is haunting
We find it hard
to console and reconcile
with the eniveitable!
We are all
bound by His will
to be here
to be away.
As the great poet sang:
We are all puppets in His hands,
dancing to His various tunes.
The best is to resign
to what He ordains
in time and out of time.

2. நீடுழி வாழ்க ஈ கே நாயனார்

(15.05.2004 ல் உயிர் நீத்த ஈ. கே. நாயனாருக்கு இரங்கற்பா)

“நீடுழி வாழ்க ஈ கே நாயனார்”

எங்கெங்கும் முழங்கும்

பல்லாயிரம் மக்களின் தாரக மந்திரம்.

நீங்கள் அளித்த “பிரியாவிடையில்”

நாங்கள் இன்னும் “மயக்கத்தில்”

நம்ப முடியவில்லை

எங்கள் அன்பு முதலமைச்சரின் நிரந்தரப்பிரிவை.

அலைகடலெனத் திரண்டது

மக்கள்கூட்டம்.

அலறித்துடித்து அழுது தொடர்ந்தது

உமது இறுதி ஊர்வலத்தில்.

அந்த மழையாலும்

அவர்களை நிறுத்த முடியவில்லை;

உறக்கத்தால் பின்வாங்காமல்

இயற்கையுடன் இறைஞ்சுகிறோம்.

உமது மக்கள் உமதுடலை சுற்றிக் குழுமிக் கதறினர்

“லால் சலாம், லால் சலாம்”.

நீங்கள் ஒரு உண்மையான பாட்டாளி

அடிமைத்தனத்தில் ஒரு தோழர்

பாசமும் நேசமும் கொண்ட

மிக அறிய இனம்.

சோசியலிசத்தின் உதாரணம்.

உங்களின் வேறுபட்டோரையும்

மதித்தீர்!

உங்கள் பேச்சில் இறுதிவரை

ஒரு ஈர்ப்பு.

சங்கநாதமாய் முழங்கி

எதிரிகளைக் குழப்பி,

மக்களை உற்சாகப்படுத்தும்
 உங்கள் உச்சரிப்புக்கும்
 அந்த நடனமிடும் நாக்குக்கும், உதட்டுக்கும்
 ஆடும் கூட்டம்,
 உங்கள் நேயர்களை கட்டியது
 அந்த அளவான பேச்சா?
 இல்லை, அது இதயத்தின் வார்த்தைகள்.
 உங்கள் சொல்
 மக்களின் நம்பிக்கை
 மிகவும் அறிய பேச்சாளரை நினைவுறுத்தும்;
 தங்களது ஆளுமை அப்படி.
 நீங்கள் உண்மையான தேசியவாதி
 எதிரிகள் இல்லை,
 நண்பர்கள் மட்டுமே.
 ஏழைகளின் கண்ணீர்
 உங்கள் இதயத்தில் செந்நீர்
 ஏழையெளியோரின் துன்பமுள்.
 உமது இதயத்தை
 அடிக்கடி குத்தியது
 பிறபட்டோருக்காகப் போராடினீர்.
 உமது நகைச்சுவையுணர்வோ அளப்பரியது
 எங்களிடையே உங்களது மறைவு
 நட்சத்திரங்களிடையே உங்களது தோற்றம்
 எங்களை இருளிலிருந்து காக்கும்
 ஓர் துருவ நட்சத்திரம்-நீங்கள்.
 நமதன்பு தேசமெனும் கப்பலை
 மாலுமியாய் இருந்து
 தொடர்ந்து வலிநடத்தி
 ஆசிரவதிக்கப்பட்ட நிலத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்.

* ஈ. கே. நாயனார் மூன்று முறை கேரள முதலமைச்சராக தேர்வு பெற்றவர்.

2. Long Live E. K. Nayanar

*(elegy written on E. K. Nayanar*who passed away on 15. 05. 2004)*

“Long live E. K. Nayanar!”
This mantra is being muttered
by millions of your comrades.
We are in a trance
since you bade us “Good bye.”
It is impossible to believe
our dearest CM is no more.
A vast surging
sea of humanity
followed wailing and weeping
on your last journey.
No rain could stop them;
no sleep could retreat them.
Thus mourning with the Nature,
your people swarmed round your body,
bidding “Lal Salaam, Lal Salaam.”
You were a true Communist;
a comrade to the core of your being,
a rare species,
compassion and love
an epitome of Socialism.
Yet did give due respect and valued
those even who differed from you.
Your rhetoric left a lasting spell!
your utterances dance
on the tongues and lips of your sheep.
Deep sounding like a bassoon,
it stirred and the public cheered.

Was it mere rhetoric
that enchanted your audience?
Nay, the words came from your heart;
you meant what you spoke.
people believed
what you said.
Such was your charisma;
It reminds us of the rare species
of rhetoricians and statesmen.
You were truly a patriot;
had no foes, only friends.
Your heart bled at the sight of
the tears of the poor,
the miseries of the wretched,
the sufferings of the downtrodden,
pricked your heart often.
You championed the cause of the denied
and the deprived.
your sense of humour was inimitable
very few leaders sparkled in that.
Your absence from amidst us
shows your presence among the stars.
You are our polestar
who saves us from the Darkness.
You will continue to steer
the ship of our dear nation
to the land of the blessings and bounties.

* E. K. Nayanar: Thrice Chief Minister of Kerala, India

3. பேரின்பப் பயணம்

கவிதைச் சிறகுகளில்
எனது மனம் மேலே பறந்து
புகமுடியா இடங்களுக்கு
சிறகடித்துச் செல்லட்டும்.

மலார்டின் சிறகுகள் எனக்கிருந்தால்
ஸ்டேட்சுக்குப் பறந்துபோய்
ஓபாமாவுடன் கைகுலுக்கி
அமெரிக்க சகோதர சகோதரிகளுக்கு நன்றி சொல்வேன்.

வல்லுறைப் போல் நகங்கள் எனக்கிருந்தால்
ஈராக்கிலிருந்து எலும்புகளை எடுத்துவந்து
அதில் மாலிகை கட்டி
புஷ்சை சிறைவைப்பேன்.
தேவதைபோல் என்னால் பறக்கமுடிந்தால்

அந்த தீர்கதரிசிகளிடம் இறைஞ்சி
இந்த வகுப்புுவாத மனங்களில்
மனிதநேயத்தை விதைக்கச் சொல்வேன்
தன்னுடைய சிதைந்த கனவை எண்ணியமூம்
காந்தியையும் சந்திப்பேன்.

ஒரு தோட்டாவாக நானிருந்தால்
இளம் சிறார்களை வெடிகுண்டாய் மாற்றி
அப்பாவி மக்களிடையே வெடிக்கச் செய்யும்
அந்தத் தீவிரவாதியின் நெஞ்சைத் துளைப்பேன்.

3. A Blissful Voyage

Let my mind soar high
on the wings of the Muses
and visit the places
inaccessible.

Had I the wings of a mallard
I could fly to the States,
shake the hand of Obama,
and thank my American sisters and brothers.

I wish I had the claws of a vulture
to fetch the skeletons from Iraq
and build a bone-palace
to imprison Bush in it.

If I could fly like an angel,
would plead all prophets
to inspire and instill humanism
in millions' communal minds.
I would meet Gandhi too
who is weeping at his shattered dreams.

I wish I were a bullet
and shoot into the chest of that terrorist
who compels that teen age boy
to explode and kill that innocent mob.

4. ஒரு தீய சொப்பனம்

பொல்லாத சொப்பனம் கண்டேன் நேற்று
விண்ணிலே வட்டமிடும் பருந்தாய்- நான்.

அவனது அன்னை அவனை மேலும் உண்ணச்சொல்லி
வற்புறுத்தி அடிக்க, ஒரு குண்டுச் சிறுவன் அழுவதைக்
கண்டேன்.

அண்டை வீட்டிலிருந்தோ வந்தது அழுகை வேறோர்
சுவரத்தில்,
ஆங்கோர் மெலிந்த குழந்தை, உணவுக்காக கதறியது.

சுவையான தின்பண்டங்கள் தட்டுகளில் குவியலாய்
பகட்டான பணக்கார விருந்தினர் களிக்க
நகர மண்டபத்தில் தட்புலாகத் திருமண விருந்து.
வெளியே இரண்டு கந்தலாடைச் சிறுமிகள்
குப்பைத் தொட்டியில் நாய்களுடன் சண்டையிடக் கண்டேன்.

என் சிறகுகள் என்னை ஒரு அரசுப்பள்ளிக்கு இட்டுச்சென்றது
ஒரு சிறுவன் கண்ணீருடன் நின்றான் கூட்டத்தில்;
“டை” அணியாததற்கு தண்டனையாம்!
நாற்பது டிகிரி கொளுத்தும் வெயிலில்
என்ன ஒரு அடிமைத்தனமான பின்பற்றல்!
மேற்கத்தியர் விட்டுச்சென்ற பண்பாடு.
அந்தக் கடையின் முன்னே நான் கண்டேன்;
புற்றின்முன் அணிவகுத்து நிற்கும் எறும்புகள் போல்
சாரையாய்
அதென்ன பெரிய வரிசை?

\

கடவுளே! அது அரசாங்கம் நடத்தும் சாராயக்கடை!
என் வீட்டில் பிச்சையெடுத்த அந்தத் தொழுநோயாளியும்
வரிசையிலே!

அந்தப்புரமும் இதே போன்றொரு வரிசையில் பெண்கள்
அங்காடியில் பொருட்களுக்காகக் காத்திருப்பு.

பிறகு சாலையை கருப்பு ஆறாக்கும்

ஒரு பொதுக்குழாயை நான் கண்டேன்.

எங்கோ நீரில்லாக் குழாய்

அண்டை வீட்டுப் பாணைகளின் காத்திருப்பைப் பார்த்துச்
சிரித்தது.

அந்த இரண்டடுக்கு மாளிகையைப் பார்!

வசதியான அறைகள், புல்வெளி மற்றும் நீச்சல் குளம்;

அங்கே வசிக்கும் ஒரு முதியவர் தன் மனைவியுடன்

தொலைபேசிமுன் அமர்ந்து ஏக்க பெருமூச்சுடன்

மகன்களின் அழைப்புக்காக ஏங்கித்தவிக்கிறார்.

அந்நகரின் குடிசைப்பகுதியிலே

மூன்று தலைமுறையாய் குடிசைவாசம்:

தாத்தா, பாட்டி, மகன்கள் மற்றும் அவர்களின் மனைவிகள்

அவர்களின் சிறிய குழந்தைகளுடன் ஓர் அறையில் உறக்கம்!

என் கண்ணில் கண்ணீர் வழிந்தோடியது

இதற்குமேல் எதையும் பார்க்கமுடியவில்லை என்னால்

எனக்கு விருப்பமும் இல்லை

வழக்கம்போல் சங்கு முழங்கியது

என் துர்சொப்பனத்தைக் கலைக்க.

4. A Nightmare

I had a nightmare the overnight;
I was a hawk hovering in the sky.

I could view the cry of an obese boy
whose mother was beating him to eat more.
A cry of a different note was heard from the next door,
where a bony child was crying for a crump.

A lavish wedding feast was served in the town hall,
rich delicacies heaped on the plates,
were relished by the pompous guests
I could see two ragged girls outside
struggling with the dogs in the garbage bin.

My wings took me to a public school;
A boy in tears stood on the verandah:
A punishment for not wearing his tie!
In the humid weather of forty degree
a slavish mimic, a legacy of the West.

What's that long queue I find before that shop?
Like a line of ants before their hole.
God! It's a liquor shop run by the government!
That leper who begged at my door is also in the line!
A similar queue is found on the other side,
where poor women wait for their rations.

Then I found a public water tap
that made the road a black river.
Elsewhere I noticed a waterless tap
laughing at the hopeless wait
of all the pots of the neighbourhood.

See, what a mansion that double-storeyed edifice!
Luxury rooms, lawn and swimming pool;
An old man and his wife resided there;
sitting at the phone with sighs and moans,
longed for the calls from their sons abroad.
Not far away were the slums of the city;
three generations lived in each hut;
grandpa, grandma, their sons and their wives,
and their little kids sleep in a room!

Tears streamed down my cheeks
I could see nothing more;
nor did I wish for it;
The siren sounded as usual
to disturb my nightmare.

5. ஒரு செம்மறியின் ஓலம்

ஏய், மனிதா நில்
உன்னால் அடிமைப்பட்ட
மறியின் ஓலமிது.

என்னிடமில்லா ஏதோ
விசேஷ சக்திகள்
உன்னிடம்.

உனது மூளையால்
உனது நாவால்
எங்களை நீ வென்றாய்.

நீ உயர்ந்தவனென்று பெருமைப்படுகிறாய்
ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டாய்
உன்னைக் கொல்லும் அந்த நுண்ணுயிரிகளால்.

கடவுள் எனக்களித்த ரோமத்தை
உனக்கு கதகதப்பளிக்க
உரிக்கிறாய் இரக்கமின்றி.

என் குட்டிக்கான பாலை
வடித்து உறிஞ்சி
வளர்கிறாய் கொடூரமாக.

என் கண்களால் பார்த்தேன்
காதுகளால் கேட்டேன்
என் பெற்றோரின் ஓலத்தை.

முதிர்ந்தவுடன்
சிரம் கொய்து
அவர்களின் சதையைதின்றாய்.

மனிதா, நீதான்
கடவுளின் படைப்புகளிலேயே
மிகக்கொடூரன், மிகுந்த நன்றிகெட்டவன்.

ஆனாலும் நீ
பொய்யான வேதாந்தங்களைக் கூறி
அவனின் அன்பானவனாக பார்க்கிறாய்.

இதைவிட முட்டாள்தனம் வேறில்லை
நாங்களும் அவனுடைய குழந்தைகளன்றோ?
அவன் எப்படி உங்களை மன்னிப்பான்?

சொர்க்கம் என்ற ஒன்று உண்டென்றால்
நாங்கள் அங்கு முதலில் சென்று
இறைஞ்சுவோம் கடவுளிடம் உன்னை துரதியடிக்க.

5. A Sheep's Wail

Hark, you Man
to my wail,
your enslaved sheep's.

You are possessed with
some special powers
that we do not have.

With your brain
and with your tongue
you conquered us.

superior you boast,
but inferior you become
to the microbes that kill you.

The fur God gave me,
mercilessly you shear
to make you cosy.

The milk for my lamb
you suck and drain
and grow fat and cruel.

I have seen with my eyes
and heard with my ears
the last cries of my parents.

When they became old
you cut their heads
and ate their flesh.

Man, you are the cruelest,
you are the most ungrateful
of all God's creations.

Yet you find justification
and bring false philosophies
to make you His choicest.

Nothing can be more absurd!
Aren't we His children?
How can He forgive you?

If a heaven is there
we will reach there first
and pray to God to shut you out.

6.ஆனந்தின் விதி

சிறாரின் வண்ணச் சீருடையையும்
தன் கந்தலாடையையும் ஒப்பிட்ட
ஆனந்தின் விழியோரம் அருவி.
ஏங்கினான் அவர்களுள் ஒருவனாக.
அந்த நாட்கள் எவ்வளவு இனிமையானது!
அம்மா முத்தமிட்டுச் சொல்வாள் டாட்டா;
வண்ணத்துப்பூச்சி போல் சிறகடித்து
பள்ளிசெல்வான் ராஜேஷ், பிரவீன், சுமிதாவுடன்
பேசிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் ஆடிக்கொண்டும்
ஒடிக்கொண்டும்
அய்யகோ! கழுகுபோல் வந்த அந்த மகிழ்வுந்து;
என்னை உள்ளிழுத்துச் சென்றதே.
கருப்புத் துண்டணிந்த ஒரு தாடிக்காரன்
உதவிகேட்டு அலறிய என் கதறலை அடக்கி
கொண்டுவந்து அடைத்தான் ஒரு வீட்டின் அறையில்.
காய்ந்துபோன சிலீரெனும் ரொட்டியே உணவாக
மிகச் சோர்வுடன் தரையில் உறக்கம்.
காலையில் மீண்டுமந்த மகிழ்வுந்து
என்னை அள்ளிக்கொண்டு வந்தது
இந்தப் புதுமையான நகருக்கு.
அவர்கள் என் உடையை அகற்றி
இந்த கந்தலாடைக்கு மாற்றினர்.
அடிபணிய மறுத்தால்
என்னை கொல்வதாய் பயமுறுத்தி
அவர்களுடன் இந்தக் குடிசையில்தான் உறக்கம்.
எப்பொழுதுமே இந்த நாற்றமெடுத்த கந்தலாடைதான்.
அவர்கள் கனவுகண்ட அளவு

சில்லறைகள் வரவில்லையென
அடியும் வசையும் எனக்கு.
மாதங்கள் உருண்டோடிவிட்டது
அன்னை, தந்தை, சுமித்திராவை விட்டு வந்து
அவர்கள் இனமும் என் இழப்புக்காக வருந்துகிறார்களா?
கண்ணீர் உருண்டோடியது ஆனந்தின் கன்னங்களில்
“சொறி நாயே! என்ன அப்பியே நிக்கிற?”
தாடிக்கார மனிதன் ஆனந்தின் கன்னத்தில் விட்டான் ஒரு
அரை.
“கடைக்குப்போய் பிச்சையெடு இல்லேன்னா உன்னை
கொன்னுடுவேன்”
அழுதுகொண்டே அழுதுகொண்டே ஆனந்த் கைநீட்டிப்
பிச்சையெடுக்கிறான் கடைகடையாக.

6. Anand's Lot

Anand's eyes were immersed
on the pupils in tempting uniforms;
compared with his shabby ragged dress.
Longed to be one of them again.
How happy were those days!
Mummy gave me kiss and ta-ta;
like butterflies flew to the school
with Rajesh, Praveen and Smitha
chattering, singing, dancing, running.
Alas! Like a vulture came the car then;
picked me in and dashed away.
A bearded-man with a black towel
hushed my helpless wail for help;
brought into a house and shut in a room.
I was fed with cold dry bread
and slept on the floor dead tired.
The car picked me again in the morning
and brought me to this strange city.
They changed my dress
and dressed me in rags.
They threatened to kill me
if I disobeyed their orders.
I have to sleep in their hut,
eat dry bread which I hate;
always wear this stinky rags.
They scold me and beat me
for not earning much as they dreamed.

Many months have passed
since I left my mummy, dad and Smitha?
Are they still crying at my loss?
Tears streamed down from Anand's cheeks.
“Bloody dog, why are you standing still?”
The bearded-man slapped helpless Anand.
“Go to the shops and beg or I’ll kill you.”
Crying, Anand stretched his hand
went begging
shop after shop.

7. அழகு

கண்ணாடியைப் பார்த்து ஏன் பெண்ணே
முணுமுணுக்கிறாய்?
அம்மா, என்னை கடவுள் ஏன் இன்னும் கொஞ்சம் அழகாய்
படைக்கவில்லை?
யார் சொன்னது செல்லமே நீ அழகில்லையென்று?
உடலழகு அழகுகளிலொன்று அவ்வளவே.
பூவைப் போல் வாடிவதங்கும் தன்மையது;
வாடிப்போன பூவை நினைப்பவர் யார்?
ஆதவன் அழகுதான் ஆனால் மதியத்தை இரசிக்கமுடியுமா?
இயற்கையின் படைப்புகளில் வெளிப்படும் – அழகு
அழியா அழகு அழியாதவனின் சாதனை.
அழகிய செயல் செய்பவரே அழகு-
இது முதுமொழி.
சிந்தித்துப்பார்-
ஷேக்ஸ்பியர், ஷா, காந்தி, லிங்கன்
அன்னை தெரசா, நவரத்திலோவா, வீனஸ், செரினா...
யார் பிரபலம்? வீனஸா? அல்லது ஐஸ்வர்யாவா?
உடலழகு நிலையற்றது, காலத்தால் அழிவது;
சிலருக்கு வெண்மை பிடிக்கும், சிலருக்கு கருமை பிடிக்கும்;
(எந்தக் குழந்தையும் அதன் அன்னைக்கு அழகே)
எந்தக் குழந்தையும் அதன் அன்னைக்கு
அவலட்சணமில்லை;
எதுவுமே அசிங்கமில்லை கடவுளின் படைப்பில்.
லாரன்ஸ் பாராட்டி பாடியபொழுது
நீ பாம்பின் அழகை உணரவில்லையா?
“அழகென்பது உண்மை” கீட்ஸ் உனக்கு போதித்தது
“அழகிய பொருள் என்றென்றும் ஆனந்தம்”

அக அழகே எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சி தரும்.
என் அன்புப் பெண்ணே, தூரியனைப்போலிரு,
உன் அக அழகால் ஒளியூட்டி உலகின் இருள் நீக்கு.

7. Beauty

Why do you murmur lass looking at the mirror?
Ma, why didn't God create me a little more beautiful?
Who told you dear that you are not beautiful?
Bodily beauty is only one among the beauties;
It fades and decays as a flower does.
Who thinks of a flower when it is decayed?
The sun is beautiful but can you enjoy it at noon?
The objects of nature reveal its radiance and beauty.
Eternal beauty is in achievements eternal.
Handsome is he who handsome does.
So it is said.
look and think of
Gandhi, Lincoln, Shakespeare, Shaw,
Mother Teresa, Navratilova, Venus, Sereena...
Who is more popular, Venus or Aiswarya?
What makes Kalam our dearest President?
Bodily beauty is all subjective and relative;
Some like white, some like black.
No child is ugly to its mother;
Nothing can be ugly, for God created it.
Didn't you feel the snake's beauty
when Lawrence sang in praise of it?
Keats has taught you "beauty is truth"
and "a thing of beauty is a joy forever."

Only spiritual beauty gives eternal joy.
My dear lass, be like the sun,
brightening this dark world with your inner beauty.

8. சிற்றின்பம்

மின்மி, நொதிமி, மின்னணு
ஆணும் பெண்ணும் ஒருவருக்காக மற்றொருவர்.
இன்பமும் துன்பமும்
மறுக்கமுடியாத கடவுளின் பரிசு.

தெய்வீகச் சேர்க்கை, புனித அவயங்கள்
தூயவுணர்வுகள், தெய்வீகப் பேரின்பம்.
யார்தான் அவற்றை கட்டுப்படுத்துவர்?

பயிர்களின் நடனம்
பூக்களின் புன்சிரிப்பு
பறவைகளின் கீச்சொலி
மற்ற உயிர்களின் ஆனந்த ஒலிகள்
உயிர்களின் முன்னேற்றம் இங்கே.

சொர்க்கத்தின் வாசல்,
தாமபத்தியம்.
இரண்டு ஆன்மாக்களின் சங்கமம்;
அவனுடைய திட்டத்தின் நிறைவு.

8. Connubial Bliss

Proton, electron; positive, negative;
male, female; made for each other.
Pains and pleasures: God's own gifts.
None can reject them.

Divine sex, divine organs;
instincts divine, divine pleasures;
who can abstain them?

The dancing of the plant;
the smiling of the flower;
the chirping of the bird;
and all merry cries of other beings,
herald Life's march here.

Connubial bliss,
heavenly happiness;
merging of two souls;
fulfilment of His plans.

9. கானக்குயில்

அதிகாலை 4:30 மணி
குயில்பாட்டின் எதிரொலி
பகல் கனவுகளின்
அழைப்புமணி
இயற்கையின் இனிய கானம்
மனிதன் படைத்த இசையைவிட இனிமையானது
ஆர்பியஸ், பீத்தோவன்
யாரும் இதற்கு நிகரில்லை.
கசு க்கு க்கு கசு க்கு க்கு கசு கசு
சுவரங்கள் செல்கிறது
மேலே, மேலே, மேலே, மேலே
அந்த ஒலியின் பொருளென்ன?
“எழுந்திரு அன்பே,
நாம் அன்பை பரிமாறிக்கொள்வோம்” என்பதா?
அல்லது
“விழித்திரு மனிதா,
உன் உணவுக்காக வியர்த்திடு என்பதா?”
ஆம், குயில் வாழ்கிறதுபாடியும் அன்புசெலுத்தியும்
மனிதன் வாழ்கிறான்
முனகிக்கொண்டும்
வியர்வை சிந்தியும்.

9. Cuckoo Singing

4.30 a.m.

Cuckoos' songs echo:

waking call

for dreaming day.

Sweetest song in Nature;

sweeter than any

man-made music;

Orpheus, Beethoven,

none before it.

Ku, ku, khu, khhu, khhoo;

the note goes

up and up and up and up.

What do the sounds mean?

“Wake up mate,

let's start love” or

“Wake up man and

sweat for your bread”?

Yes, cuckoo lives

singing and loving,

while man exists

sweating and moaning.

10. காயத்ரியின் தனிமை

82 வயது காயத்ரி
விதவையானாள் 35 வயதில்,
ஐந்து குழந்தைகளுக்குத் தாய்;
மூன்று மகன்கள் மற்றும் இரு மகள்கள்;
எல்லோரும் அமெரிக்காவில்.
முதியோர் இல்லம் அவளது கூடு.
குழந்தைகள் கட்டிய
அருமையான பங்களா வீடோ
நகரில் காலியாக
முதியோரில்லத்தில் அவளது அறை
நவீனமாய் குளிர்நட்டியுடன்.
அவளுக்கு விரும்பும் உணவு கிடைக்கும்;
அவள் குழந்தைகளோ
தாய் நன்றாக இருக்கிறாளென்ற மாயையில்.
பாவப்பட்ட தாய்
அவளுக்கு இப்போது
பசியில்லை
தூக்கமில்லை
முதிர்ந்து வாடிவதங்கிக் கொண்டிருக்கும்
வெளுத்த அல்லிப்பூ அவள்.
காலை முதல் மாலைவரை
நாற்காலியிலமர்ந்து
மேற்குத்திசை நோக்கி
குழந்தைகளின் அழைப்புக்காக
ஏங்கி நிற்கிறாள் தனியாக.
எவ்வளவு அதிஷ்டசாலிகள் அவளதுபெற்றோர்!
மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்து மகிழ்ச்சியாய் இறந்தனர்.
எப்பொழுதுமே அவர்களின் குழந்தைகளுடன்;

மகன்கள், மகள்கள்,
மருமகன்கள்,
மருமகன்கள்,
ஒரு டஜன் பேரக்குழந்தைகள்,
அந்த வீடு நிறைய மகிழ்ச்சி.
அன்னை அன்பின் ஆழம்
பிரிவின் துயர்
எந்தக் குழந்தையாலும்
ஈடுகட்டமுடியாது.

10. Gayatri's Solitude

Gayatri aged eighty two,
widowed at thirty five,
mother of five children:
three sons and two daughters;
all in the States.
Old-age home her haven.
The palatial house
her children built
remains empty at town.
Her room in old-age home
modern with AC.
She will get any food;
all left to her choice.
Her children under illusion:
their mother is cozy.
Poor, miserable mother,
she has no hunger,
she has no sleep.
An old lily flower
pale and faded.
Dawn to dusk,
sitting in an armchair,
looking at the far West,
longing for her children's calls,
she remains in solitude.
How lucky were her parents!
Lived happy, died happy;
always with their children:
sons, daughters,

daughters-in-law,
sons-in-law,
a dozen grandchildren,
a house full of mirth.
The depth of maternal love,
and the pangs of separation
no child can gauge.

11. சுனாமிக் குடியிருப்புகள்

எவ்வளவு கொடியது! சுனாமிக் குடியிருப்பில் வாழ்க்கை!
மனிதன் உருவாக்கிய நகரத்தில் மக்கள் எறிகின்றனர்
அவர்களின் துயர் கண்டு கடவுளர் துக்கம்.
மாதங்கள் கடந்தன
சுனாமி அவர்களது வீடுகளை உலுக்கி.
மிச்சமில்லை எதுவும்- மனதிலும் உடலிலும்
நாட்களை எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர்
முத்தியை நோக்கி,
அன்பானவர்களை இழந்து,
தலையெழுத்தை எதிர்த்துப் போராட்டம்.
உள்ளிருப்போரை உருக்கும்
ஆஸ்பெஸ்டாஸ் தகரத்தில் கட்டப்பட்ட குடியிருப்புகள்
உள்ளேயும் கொதிகலன்
வெளியிலும் கொதிகலன்
மனமும் உடலும் பற்றியெரிகிறது சோகத்தில்.
அந்தக் குடியிருப்பில்
ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் ஒரு கூடு.
சமைத்து உண்டு உறக்கம் இரவில்:
இரவு மழையின் அச்சுறுத்தலுடன் வெளியே உறங்கும்
பெரியோர்
அரசாங்கம் அளித்தது அத்தியாவசியப் பொருட்கள்-
இல்லாத நெருப்பைவிட புகையை அதிகம் கக்கும் அடுப்பு
அவர்களின் குறைகளையும், கதறல்களையும் கேட்க
எவருமில்லை.
“எங்கள் நலனுக்காக சேகரித்த கோடிகள் எங்கே?”
அரசு கஜானாவில் மறுவாழ்வுக்காக குவிந்த பணம்
வேறு காரணங்களுக்காகத் திருப்பப்பட்டது.

“எங்களை கொடுமைப்படுத்துவதை விட கொல்வதே மேல்”
“எங்களுக்குத் தேவையான உணவில்லை,
சுத்தமான நீருமில்லை
அசுத்தமான குடியிருப்புச் சூழல்
வியாதிகளை விளைவிக்கும்.”
“வலதுசாரியிடமோ இடதுசாரியிடமோ
எங்களுக்கு உதவி வேண்டாம்”
எங்களுக்கு கட்டுமரங்களையும் வலைகளையும்
அளியுங்கள்
நாங்கள் பிழைத்துக் கொள்வோம்.
முடிவில்லாக் கதறல்கள், முற்றுப்பெறா விசும்பல்கள்
கடவுள்கூட அவர்களின் அழுகையை
காதுகொடுத்துக் கேட்பதில்லை.

11. Tsunami Camps

How dreadful the life in Tsunami camps!
People burnt in man-made hells;
gods crazy seeing their sufferings.
Months have passed
since Tsunami tossed them from their houses.
Nothing left but mind and body;
counting days for their salvation.
Lost their dear ones
and fight against destiny.
Camps built of GI sheet
melt inmates trapped in the cells.
A furnace inside, a furnace outside;
mind and body burn with agony.
Each family has a cell in the camp;
they cook and dine and sleep at night;
grown-ups sleep outside, risking nightly rains.
Government gave kits and boxes;
kits don't contain essential things;
hearth produces smoke than flames.
None hears their cries and complaints:
"Where have gone the crores
collected for our relief?"
Money is hoarded in the government exchequer,
or diverted for some other purposes.
"It's better to kill us than torture like this."
"We don't have sufficient food,
we don't have pure water."
"The filthy atmosphere of the camp
will bring several epidemics."

“Give us boats and nets,
and we will earn our livelihood.”
“We don’t get any help
either from the Right or from the Left.”
Unending wails and unending sobs;
not even gods listen to their cries.

12. அறுவடை விருந்து

செய்தித்தாளில் வந்த புகைப்படம்
என் மனத் திரையில் ஒளிர்கிறது அடிக்கடி;
கோழிக்கோட்டின் அந்தச் சிறார்கள்
அரிசியும் பாயசமும் ருசிக்கிறார்கள்.
அவர்கள் வியர்வை சிந்திய உழைப்பின்
அறுவடைத்திருவிழா.
எதுவுமே இதைவிட சுவையானதன்று.

பட்டாம்பூச்சிகளை துரத்திச் சென்ற
அந்த மெலிந்த மென்பட்டுப் பாதங்கள்
செடிகளையும் பூக்களையும் கோதும்
அந்த பட்டுக் கைகள்
கடின வயல்களினூடே
உழுது, விதைவிதைத்து, களையெடுத்து,
அறுவடை செய்தது சோளக்கதிர்களை;
தளிர் தலையில் தழை சுமந்து
போரடித்து, உமியெடுத்துச் சமைத்தது.

உழைப்பின் மேன்மையையும் அழகையும்
கல்வியை எப்படி உபயோகப்படுத்தலாமென்று
அவர்களின் ஆசிரியர்கள் பெரிய பாடங்களை
கற்றுத்தருகிறார்கள்
பெரியோர் உலகுக்கும் இது ஒரு பாடம்.
உலகை வறுமையினின்று காப்பாற்றி
உணவுப் பற்றாக்குறையை தீர்க்கும் வழி.

12. Harvest Feast

That photograph in the newspaper
flashes to my mind very often;
Those little pupils from Kozhikode,
avidly feasting rice and payasam;
The harvest banquet of their sweated labour.
Nothing can be tastier than this.

Those nimble, soft feet,
which ran after butterflies;
Those little velvety hands
which caressed plants and flowers,
moved through the rough fields;
ploughed the land; sowed the seed;
plucked the weed; reaped the corn;
carried sheaves on their tender heads;
threshed, husked, cooked.

Their teachers taught them the great lessons:
how education can be vocational;
and the beauty and dignity of labour;
a lesson too to the adult world:
the way to solve the food crisis,
and save the world from poverty.

13. உள்ளோர் மற்றும் இல்லாதோர்

உள்ளோர் மற்றும் இல்லாதோர்;
உற்பத்தியாளரின் கனவிலுமில்லை
மனிதம் ஏற்படுத்திய பேதம்.

அபரிமித இயற்கை -
உணவளிக்கிறது தாவரங்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும்.
பேராசை- சுயநல மனிதன்
அன்னை பூமி அன்னமிடுவதைத் தடுக்கிறான்.
லட்சக்கணக்கான மரங்களைச் சாய்த்து
பல்லாயிரம் மிருகங்களை இல்லாமல் செய்கிறான்.
அவனது பயங்கர ஆயுதங்கள்
வாழ்விற்கே
மிகப்பெரிய பயங்கரம்,

மனிதன் ஒரு அதிசயமான வேலைப்பாடு;
கற்பனைக்கு எட்டாது அவனது சாதனைகள்;
அழிவுகளுக்குச் சமமாய்
அவனது சாதனைகளின் பயன்பாடு
சிறுநீர்துக்கு மட்டுமே.

லட்சக்கணக்கில் பசியால் இறக்க
ஆயிரமாயிரம் பேர் ருசியாய் உண்கின்றனர்.
சிறுநீர்துத்திற்கே சுகபோகம்

பேரினத்தின் தேவைகளைச் சுருக்கி
தாவரங்களும் விலங்குகளும் ஒருபோதும்
வகுப்பதில்லை
பூமியை அவைகளுள்.

மனிதனுக்கு என்ன உரிமை
அழிவில்லா பூமியை பிரிக்க?
அங்கே பேரினத்தை பட்டினி போட
சிறுநீனத்திற்கென்ன உரிமை?

ஐயகோ! எவ்வளவு பாவம்,
துன்புறும் பல்லாயிரவர்க்கு
மதங்களில் நம்பிக்கையுமில்லை அமைதியுமில்லை!

இல்லாதோரின் சொர்க்கம்
சோசியலிசமும் கம்யூனிசமும்.
தனிச் சொத்தில்லை
அரசுடைமையாம் சொத்துக்கள்
சமூகத்தில் தன்னலமில்லா செயல்பாடு
ஆனால் பதவிமோகமுள்ள தலைவர்கள்
கொடூரர்களாக,
தவறியது தத்துவம்.
சமத்துவம் ஒரு கனவே.
காப்பிடலிசம் இன்றும் ஆட்சியில்;

இல்லாதோர் எண்ணிக்கை பெருக்கம்
சிதைந்து உடைந்தழிந்தது
அவர்களின் ஆரோக்கியம்.
மற்றும் இன்பக்கனவுகள்

13. Haves and Have-nots

Haves and Have-nots:
man-made categories;
never in creator's dream.

Abundant Nature
feeds plants and animals.
Greedy selfish man disrupts
Mother Nature's feeding;
uproots millions of trees,
exterminates thousands of animals.
His deadly weapons
pose great threat
to life itself.

Man is a wonderful work;
Unimaginable his achievements;
Equally heart-rending his destructions.
Achievements prove beneficial
only to Haves a minority.

When millions die of hunger,
thousands compete for delicacies.
Minority always luxuriates
at the cost of
majorities' necessities.
Plants and animals never divide
the earth among themselves;

What right has the mortal man
to divide and own this immortal planet?
What justice is there for the minority
to starve the majority to death?

How pitiable
that religions give no solace and hope
to the miserable multitudes.

The Have-nots found a haven
in socialism and communism;
no private property;
state-owned wealth;
selfless work for the society.
But power corrupted;
leaders turned tyrants;
philosophy failed.
Equality to man utopian.
Capitalism rules the day;
Have-nots numbers swell.
Shattered and smashed
are their dreams
of health and happiness.

14. ஹெலெனும் அவள் உலகம்

ஹெலனின், அலைபாயும் விழிகள்
அடிக்கடி என் இதயத்தை துளைத்தெடுக்கும்;
ஒளிக்கதிரை தேடும்
அவளது அந்த அழகிய விழிகள்!
உலகுக்கு வந்த நாள் முதலாய்
சூரியனோ சந்திரனோ இல்லாதது
அவளது உலகம்.
என் இதயத்தை
குத்திக்கிழித்து
குருதி வடிகிறது.

இரசக் கோட்பாட்டுக்காக
விளக்கு எப்படி பானையை காண்பிக்கிறதென்று
வகுப்பில் என்னால் அளிக்கப்பட்ட
விளக்குகளுக்கும் பானைகளுக்குமான ஒப்புமை-
மற்றவர்களின் கண்கள் ஒளிர
அவள் கண்களோ விளக்கையும் அதன் ஒளியையும்
தேடுகிறது.

அவள் தட்டச்சைவிட விரைவாக
குறிப்பெடுக்கும் போது
சடசடவென நகரும் அவளது கரங்கள்
வரிவரியாக ப்ரைலியில்;
அவள் வேகத்துக்கு நான் ஈடுகொடுக்க
மற்றவர்கள் போராடுகின்றனர் அவள் வேகத்துக்கு.

வகுப்பிலேயே முதல் மாணவி- அவள்
சகோதரனின் கண்கள் மூலம்
புத்தகத்துக்கு மேல் புத்தகம் வாசிப்பவள்.
அவளுடைய உதவியாளருக்கு
அனைத்து வார்த்தைகளின் உச்சரிப்பும் தெரிந்திருந்தால்,
அவள் பட்டப்படிப்புத் தேர்வில்
முதலாவதாகத் தேறியிருப்பாள்!

அவள் வகுப்பின்
ஒளிவிளக்கு
குடும்ப விளக்கு
கிராம விளக்கு
ஆனால் அந்தகோ! அந்த விளக்கால் தன்னை பார்க்க
முடியாது
ஆமாம், அனைத்திற்கும் பாதையைத் தெளிவிக்கும் விளக்கால்
தன்னைக் காண இயலாது!
(எதுதான் சவால் சவால்விடுபவர்க்கு?)
அதுதான் சவாலுக்கே சவாலாக
இருளை எதிர்த்து போராடுகிறாள்
என்றென்றும்! நம்பிக்கையாய்! நிச்சயமாய்!
ஹெலனுக்கு வாழ்க்கை சுகமே.

14. Helen and her World

Helen, her restless eyes
pierce my heart very often;
Those lovely eyes of hers,
searching for a ray of light
from the very first day
she came to this world:
a world without
the sun and the moon;
prick my heart and
it bleeds in the class.

The analogy of the lamp and the pot
I lectured for the Rasa theory;
how the lamp reveals the pot;
sparkled the eyes of others,
while her eyes were still
searching for the lamp and its light.

When she takes down notes,
faster than any typewriter,
ticked, ticked moves her hand
line after line on the Braille;
as I speed to her ticks
others struggle to keep her pace.

She is the brightest in the class;
reads books after books
through her brother's eyes.

Had her scribe known
spelling of all her words,
she could have won a rank
in her degree examinations.

She is the light of the class,
light of the family,
light of the village,
but alas the light never sees itself,
and of course
light shows all
their path and ways
and can't see itself!
What is challenge to the challenged!
Light fighting against darkness,
Eternally! Hopefully! Surely!
Helen is comfortable in life.

15. நான் ஒரு மா மரம்

ஒரு மாமரமாய் இருந்தாலும்
என்னை படைத்தவனின் திட்டத்தை நிறைவுசெய்த
திருப்தியுடன் வாழ்வில் நிறைவாய் -நான்.
இமயக்குடையாய் நின்று
பேருந்திற்காகக் காத்திருக்கும்
மாணவ நண்பர்களுக்கு பாதுகாப்பளிக்கிறேன்.
சூரியனால் அவர்களை சுட்டெரிக்க முடியாது
மழையால் ஈரப்படுத்த முடியாது.
அவர்களின் விகல்பமில்லா அப்பாவி புன்னகையும் சிரிப்பும்
அந்தக் காதலர்களின் ஏக்கப் பெருமூச்சுகள்
கிச்சுக்கிச்சு மூட்டும் அல்லது அழவைத்துவிடும்.
என் நண்பன் காற்று வரும்பொழுது,
எனது பெரிய கரங்களால் வரவேற்கிறேன்.
சூரியன் என் மெய்காப்பாளன்
என்னை வளர்கிறான்.
அவனது கிரணங்கள் எனக்கான உணவை தயாரிக்கிறது.
நான் வளர்ந்து கனிகிறேன் மற்றவர்களுக்காக.
நான் மலரும்பொழுது தேனீக்கள் என்னை முத்தமிடுகின்றன
என் கிளைகளே பறவைகளின் பஞ்சணை.
குயில், காகம், மைனா
எனது கனிந்த பழங்களை புசிக்கிறது.
அவைகளின் இன்னிசை என்னை உறங்கவைக்கும்.
இரவிலே எனது மடியில் அவை உறங்க
நானும் உறங்குகிறேன் நின்றனுகொண்டு.
இரவுத் தென்றல் என்னை வருடிச்செல்ல
நான் மஞ்சள் நிறக்கனிந்த பழத்தை
கீழே படுத்திருக்கும் என் பிச்சைக்கார நண்பனுக்காகத்
தருகிறேன்.

அடக்கடவுளே! எவ்வளவு மகிழ்சியாக உண்கிறான்,
 சேவையின் கனி!
 நில! அந்தச் சிறுவன் சிறுமியிடம் என்ன சொல்கிறான்?
 “அன்பே, நாம் எங்கே காத்திருப்பது
 இந்த மரத்தை அவர்கள் வெட்டிய பிறகு?”
 “அன்பே, பலருக்கு நிழல்தரும் இந்த மரத்தை
 அவர்கள் ஏன் வெட்டவேண்டும்?”
 “அவர்கள் இங்கே பயணிகள் நிழற்குடை கட்ட
 திட்டமிட்டுருக்கிறார்கள்.”
 “கடவுளே! நான் கேட்பது நிஜமா? “
 “ஆம் மகளே, நிஜம்தான், நான் கையாலாகாதவன்”
 என்னை விட்டு
 அவர்களால் வேறிடத்தில் கட்ட முடியாதா?
 நான் அவர்களுக்கு நன்மையளிக்கவில்லையா?
 மௌனமாய் இருந்தாலும்
 எனக்கும் உணர்ச்சியும் வேதனையும் இல்லையா?
 எனக்கு வாழ உரிமையில்லையா?
 கடவுளே, உங்கள் மனிதன் ஏன் தன்னலமாகவும்
 கொடூரமாகவும் உள்ளான்?
 நீங்கள்தான் இப்புவியின் சமன்பாட்டைப் பாழ்படுத்த
 அவனைப் படைத்தீர்களா?
 அவனை தயவுசெய்து நீங்கள் இங்கிருந்து நீக்கினால்
 இந்த கோள் சுவர்குரியாகும்.
 “என் குழந்தையே, நான் அவனை படைத்தேன்
 என்னுருவில்-
 ஆனால் அவன் தடம் மாறிவிட்டான்,
 என் வேதனை முடிவற்றது
 அதுதான் தகப்பனுக்கு விதி எங்கேயும்.
 இந்த மனித இனத்தையே படைத்திருக்கக்கூடாது,
 ஆனால் எப்படித் தந்தையே மகனைக் கொல்வது?”

15. I am Just a Mango Tree

I am just a Mango Tree;
still an accomplished life;
I've fulfilled my Creator's plan.
Standing like a Himalayan umbrella,
I shelter my student-friends
waiting for the buses.
The Sun can't wither them,
nor Rain wets them.
Their innocent smiles and laughter;
the lovers sighs and sobs,
tickle me or weep me.
When my friend the Wind comes,
I welcome him with myriad hands.
My saviour Sun fosters me;
his rays cook food for me;
I grow and bear fruits for others.
When I blossom, flies kiss me.
My branches are the beds for birds;
cuckoos, crows and mynahs come;
when my fruits are ripe, a feast to them.
Their chirps and songs lull me often;
when night comes they sleep on my lap;
I too sleep standing on my feet.
Nightly breeze and dews caress me;
I drop mellow yellow fruits
to my beggar friend who sleeps beneath.
My God, how happy I feel –
The fruit of service!
Hark! What's that boy telling the girl?

“Darling, where shall we wait
when they cut this tree?”
“Dear, why do they cut this tree,
a harbour to hundreds of us?”
“They plan to build a waiting shed here.”
God, what do I hear? Is it true?
“True, my daughter, I am helpless.”
Can’t they spare me and
build it somewhere else?
Don’t I do them good as to all?
Don’t I have feelings and pains
though I endure in silence?
Haven’t I the right to live?
God, why is your Man so selfish and cruel?
Did you create him,
to disturb this earth’s balance?
This planet would be a paradise
if you kindly withdraw him.
‘My child, I created him
in My own image
but he’s gone astray;
My agony is endless.
That’s the fate
of the father everywhere.
I shouldn’t have created this human species;
But how can a father kill his sons?’

16. உழைப்பாளருக்கு வந்தனம்

நாட்டின் முதுகெலும்பான
தொழிலாளர்களுக்கு வந்தனம்!

அவர்கள் விதை விதைத்து அறுவடை செய்கிற தானியத்தை;
நாம் உண்டு உறங்குகிறோம்.
அவர்கள் ராட்டையைச் சுழற்றி நெய்கிறார்கள்
அழகிய ஆடைகளை -நாம்
அணிந்து பிரகாசிக்கிறோம்.

ஓய்வெடுக்காத அவர்கள்
வீடுகட்டுகிறார்கள்;
நாம் அதில் வசித்துக் குறட்டை விடுகிறோம்.

தொழிற்சாலையில் எண்ணிலடங்கா பொருட்களை
வியர்வைசிந்தி அவர்கள்த யாரிக்க
அதைப்பயன்படுத்தி மகிழ்கிறோம்- நாம்.

அவர்கள் உலையிலுருகி
தார்சாலையமைக்க
நாம் அதில் சவாரி செய்கிறோம்.

நம்மால் பல சமயம் ஒதுக்கப்பட்ட அவர்கள்
சாலையையும் கடைகளையும் சுத்தம் செய்ய
நாம் அவற்றை மேலும் மேலும் அசுத்தமாக்குகிறோம்.

கனவுக் குமிழிகளை வளர்த்து
அவர்களுக்கு நம் வாழ்வின் மீது பொறாமை
ஆனால் நிஜம் அவர்களை உறுத்துகிறது

உழைப்போருக்கு வந்தனம்
அவர்களின்றி நமக்கு வாழ்வில்லை.

அவர்களுக்கு கூலி கொடுக்கும்பொழுது
கருமித்தனம் கூடாது;
ஏனெனில்
அவர்கள் செயல் நம்மால் முடியாது.

அவர்களுக்குரியதையாவது கொடுங்கள்
மானிடத்தில் நேயத்தை வைக்க
நிறை குடத்தில் நிறையக் கிடைக்கும்
ஆன்மப் பேரின்பம் என்றும் அழிவதில்லை.

16. Lal Salaam to Labourers

Lal Salaam to Labourers,
the backbone of the country!

'They sow the seed;
reap the corn;
and we eat and sleep.

'They spin and weave;
make beautiful clothes;
and we wear and 'shine.'

'They build houses
where they never rest,
and there we live and snore.

'They sweat in factories;
produce numberless goods;
and we use and enjoy.

'They tar the road;
melt in the furnace;
and we ride and drive.

'They clean roads and markets;
are shunned by us very often;
and we make them filthier and filthier.

'They envy our lives;
nurture bubbles of dreams;
but reality pricks them of,
and many find haven in tavern.

Lal Salaam to Labourers,
for without them we have no life.

Let us not be stingy
when we pay them wages,
for we can't do what they do.

Give them at least their due;
the more we give, the more we get;
Put charity in humanity
a spiritual bliss that never dies.

17. லட்சுமியின் வேண்டுகோள்

ரேகாவின் திருமணம் இன்று
என் இளவயது சக ஊழியை
என்னைவிட வயதில் சிறியவள்.
இருப்பதா? இறப்பதா?
தோற்றமா? மறைவா?
பயங்கரக் குழப்பம்.
மங்கலநாண் ஏறும் நேரம்;
நகைச்சுவை, மகிழ்ச்சி, மண்டபத்தில்;
தண்ணீரின் வெளியே தவிக்கும் மீனாய் -நான்
இங்கே துடிக்கவில்லை.
“லட்சுமி உன் திருமணம் எப்போ?”
“லட்சுமி நீ மட்டும்தான் பாக்கி”
இந்தக் கணைகளை தாங்க முடியவில்லை
நெஞ்சு நிறைய அம்புகள்
இரத்தம் சொட்டுகிறது ஒவ்வொரு நாளும்.
என் தவறேதுமில்லை
முப்பத்திமூன்று வயதில் தனியாளாய்
“லட்சுமி களையா இருக்கா”
அவள் எந்த ஒரு வீட்டிற்கும் விளக்கு
தூடான பாணைக்குள்ளே
எரிய வேண்டிய தலைவிதியுள்ள விளக்கு
நிறைய வரன்கள்:
தேநீருடன் வந்தாள்
பல இளைஞர்களின் முன்.
யாருமே என் உருவத்தை குறைகூறவில்லை
எல்லோரும் கேட்டது வரதட்சிணை என்ன?
எல்லா வரன்களுக்கும் ஒரு தடைக்கல்

பத்து வயதில் என் தந்தையின் மரணம்
தாயோ புற்றுநோயில்.
ஐந்து செண்டு ஓலை வீடு;
பெரியக்கா திருமணமாகிவிட்டாள்
என் சம்பளம் ரூபாய் இரண்டாயிரம்
உணவுக்கும் மருந்துக்கும்
என் கனவுக்குமிழியை குத்திவிட்டேன்
யாரும் எனக்காக கனவு காண வேண்டாம்
என்னை தனியே விடுங்கள்
நான் தனியாள்.

17. Laxmi's Plea

Rekha's wedding today;
my youngest colleague
junior by ten years.
To be or not to be;
present or absent;
a terrible trance!
Auspicious occasion;
jocund jolly hall;
a fish out of water;
I can't slither there.
"Laxmi, when is your wedding?"
"Laxmi, you alone remain."
Can't bear these arrows;
heart full of such arrows;
bleeding day after day.
It's none my fault
single at thirty three.
"Laxmi looks very handsome."
"She is a lamp to any house."
A lamp destined to burn out
under a hot pot.
Plenty of proposals;
appeared with tea
before many young men.
None complained my looks.
"What's the dowry?"
A stumbling block to all proposals.

Father died when I was ten;
mother bed-ridden with cancer;
a thatched house in five cents;
an elder sister married off.
My meagre salary two thousand
hardly meets our food and medicine.
I have pricked my bubble of dreams;
let none dream for me.
Leave me alone;
leave me single.

18. எனது பதின்மவயதுப் பொழுதுபோக்கு

அந்திப்பொழுது ஆற்றங்கரையில் ஜோசேப்பு
டனே இரவு கவிழும்வரை தூண்டிலிடுவது
என் பதின்மவயது பொழுதுபோக்கு.
கொசுக்கடிக்கிடையில்
நீண்டநேரக் காத்திருப்பு மீன்பிடிக்க;
ஒவ்வொரு மீனும் ஒரு சிலிர்ப்பு!
நீரிலிந்து மீன்களை வெளியே இழுப்பது
தெய்வீக அனுபவம்!
கொடூர இன்பம்;
அப்பாவி மீனுக்கோ
அது மரணப் போராட்டம்!
ஒருமுறை நான் ஒரு மீனை பிடித்தபோழ்து
கோரக்காட்சியொன்று கண்டேன்.
நான் தூண்டிலில் சிக்கி
உயிருடன் விண்ணில் இழுக்கப்பட்டேன்
அதிர்ச்சியும், வருத்தமுமாய்,
மீனை தூண்டிலில் இருந்து விடுவித்து
நீரில் விட்டேன்.
அதன்பிறகு தூண்டிலிடவில்லை.
பழசை நினைப்பது
இப்பொழுது என் பொழுதுபோக்கு.

18. My Teenage Hobby

Angling, my teenage hobby;
evenings at river bank
with Joseph till early night.
Long wait for the catch;
amidst mosquitoes.
Each fish a great thrill;
pulling the fish out of water:
a heavenly experience!
The death struggle
of the innocent fish.
Sadistic pleasure!
Once when I pulled a fish,
flashed a horrible vision:
I am pulled from the sky;
death struggle on the line.
Awestruck and repentant,
I unhooked the fish
and dropped in the water.
No more did I angle;
Reflections on life
became my pastime.

19. இயற்கையின் பேரழகு

(ஹைக்கூ)

இரவின் இறுதியஞ்சலி
பகலின் எக்காளம்
குயிலின் கானம்.

விடியலின் அறிவிப்பு
கோயிலில் தேவாரம், மதுதியில் பாத்தியா
மண்ணுலகில் சொர்க்கம்.

தூயினிட்ட முத்தத்தால்
கண் திறந்து மலர்கிறது
தாமரை.

செடியைச் சுற்றி நடனமிடும்
வண்டு மயங்கியது
மல்லிகையின் மணத்தில்.

என்ன ஒரு குழப்பம்
மல்லிகையின் கை
என்னை வருடுகிறது!

மஞ்சளாய் கனிந்த பப்பாளி
ஏங்குகிறது முத்தத்திற்கு
விருந்துண்ணும் காகங்களும் மைனாக்களும்.

பயந்தே மனிதன் திரும்புகிறான்
இடியும் மின்னலும்
தேவனின் வாணவெடி.

உதிரும் நெளிந்த தகடுகள்
கடவுளின் மேள தாளம்
வேனிற்கால அடை மழை.

உலர் நிலம்
உதட்டில் தேன்
வேனிற்கால மழை.

குழந்தையின் குதூகலம்
நனைந்தது ஆட்டத்தில்
புத்தியிருட்டும் அடைமழை.

ஆறு போல் மழைநீர்
சாலையில் அள்ளித் தெளித்தது
மிதிவண்டியில் குழந்தை.

பனிக்குல்லாய் போர்த்திய மலை
பலவண்ண வானம்
கடவுளின் தூரிகை.

19. Nature's Bounties

(Haiku)

The song of cuckoo
Night's dirge
Day's trumpet

The birth of morn
Temples and mosques chanting hymns
Heaven on earth

The sun kisses
The eye opens
Lotus blooms

Fragrance of the rose
Intoxication to the fly
Dancing round the plant

Jasmine's hand
Caressing touch on my neck
Utter dilemma

Mellow yellow papaya
Longing violent kisses
Feasting to crows and mynahs
Lightening and thunder
God's fire works
Frightened man quirks!

Torrential summer rains
A shed of corrugated sheets
God's drum beats!

Parched fields
Rain in summer
Honey to the lips

Refreshing downpour
A child in ecstasy
Drenched dancing

Road a river of rainwater
A child on bicycle
Splashing roaring

Snow-capped mountain
Multi-coloured sky
God with the brush.

20. முதுமை

மனித வாழ்க்கை ஒரு வட்டம்.
புவியில் பிறந்து
கிறீச்சிட்டு அழுது
உயிரின் முதல் சுவாசம்.
முதலாம் ஆண்டு படுக்கையிலே
சார்ந்திருக்கும் குழந்தைப்பருவம்
சுதந்திர இளமை
பெற்றெடுக்கிறது குழந்தைகளை.
தேய்கிறது -
சார்ந்திருக்கும் முதுமை.
பலவீன உடல்
ஆனால் திடமான மனது.
இறுதியாய் படுக்கையில்.
மண்ணிலே கிடக்கிறான்
வலிக்கும் சுவாசத்துடன்
நினைவில் நிற்கும்
குதூகலமான குழந்தைப்பருவம்
வருத்தங்கள் வருவதில்லை
ஆனால் ஆனந்தங்கள்
இயற்கையோடு ஒன்றி
பூமியிலே தேவனாய்
எல்லோருக்கும் செல்லம்
முதுமை தன் சாயத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.
நேற்றைய அரசன்
இன்று பணிவாய்
பெரும்பாடுபட்டு நடுவிலே பழுக்காத பழமாய்
உதவியற்று

மனம்தளராமல்
அவன் பார்த்து, அன்புசெலுத்திய குழந்தைகள்
– நன்றிகெட்டவர்களாய்
அவர்கள் வெறுப்பும் சாபமும்
முதுமையை வெறுப்பது
மன்னிக்க முடியாதது
இன்றைய வறுமை
நாளைய வளமை
நாம் வாழ்கிறோம்
முரண்பாடுகளில்.

20. Old Age

Human life is a cycle:
born to the earth
with a shrieking cry;
life's first breath.
Bed-ridden first year,
dependent childhood,
independent youth;
gives birth to children;
health wanes;
dependent old age;
body weak;
but mind strong;
bed-ridden at last;
lies back to the earth
with a painful breath.
Childhood is memorable –
carefree and dynamic
no sorrow dares
but happiness glares.
one with Nature;
an angel on earth;
daring to all.
Old age begins to play its colours –
The monarch of yesterday,
feels humbled today.
Imprisoned amidst unripe ripeness;
utterly helpless.
unyielding mind.

The dearest children
to whom he looked and loved
turn ungrateful.
They hate and curse
And never care.
Ageism is contemptible;
unpardonable too.
Today's torturer
tomorrow's victim;
we live with ironies.

21.ஓணம்

ஓணம் -கேரள மக்கள்
எங்கிருந்தாலும் கொண்டாடும் தேசியத் திருவிழா.
பத்து நாட்கள் கொண்டாட்டம்
அதிலிருந்து
அறுவடை விழா.
புத்தரிசி விருந்து
மூன்று மாத தொடர் மழைக்குப் பிறகு.
பளிச்சிடும் வானம் சூரிய ஒளியுடன்
பூக்கள் எங்கேயும்
நறுமணமும், வண்ணங்களும்.
அதிகாலையில்
பூக்களை சேகரிக்க ஓடும் குழந்தைகள்
புகோலமிடுவர் வாசலில்
எண்ணற்ற பல மலர்கள்
வட்டவடிவில்
பூக்கோலம்
கண்கொள்ளா காட்சி!
புத்தாடையில் மக்கள்
புதுத்தெம்புடனும் மகிழ்ச்சியுடனும்
விழா உணவை களித்து
ஓணம் பாடல்களை ரசித்து
நாடகமும், நடனங்களும்
போட்டிகள்
விளையாட்டு கலைநிகழ்ச்சி
சர்வ சாதாரணமாய்
படகுப் பந்தயங்கள்

இரண்டு டஜன் படகோட்டிகள்
வண்ணச் சீருடையில்
சீரான இசையுடன்
துடுப்புப்போட
படகுப்பாடல்களைப்
பாடிக்கொண்டே
அரிதான அணிவகுப்பு.
ஓணத்திற்கு ஒரு பழங்கதையுண்டு;
மகாபலியின்
அருமை அரசை
நினைவு கூறும் விழா
சமூகத்தில் சமத்துவம்
பொய்யில்லை கொலையில்லை
ஏழ்மையில்லை சிசுமரணமில்லை
அனைவரும் மகிழ்ச்சியாய்
சொர்க்கம் வேறில்லை
மஹாபலியிடம் பொறாமை கொண்டு
விஷ்ணு வேடமிட்டு
அவன் தலையில் பாதம் வைத்து
கீழுலகுக்குத் தள்ளினான்.
ஆனால் அவனுக்கு ஒரு வரமளித்தான்
மக்களை வருடமொருமுறை காண
மாவலி ஓணத்தில் வருகிறார்
கண்ணீருடன் திரும்புகிறார்.

21. Onam

Onam, a national festival;
Keralites celebrate
wherever they are.
Ten days celebrations
starting with Atham:
a harvest festival.
Feasting with new rice
after three months of
continuous monsoon.
Clear sky and bright sunlight;
fragrance and colours
of flowers everywhere.
Early mornings
children run for flowers,
make pookalams
at the front yards.
Pookalams with
myriads of flowers
in circular pattern:
a fantastic sight!
People in new dress;
full of gaiety and spirits;
relishing ceremonial food;
delight in Onam songs,
Onam plays and Onam dances.
Spirited competitions:
sports, games and arts;
a familiar sight.

Boat races with
dozens of rowers
in bright uniforms,
rowing in perfect rhythm,
singing boat songs,
a pageant rare beauty in the world.
Onam has a legend:
a remembrance of
the golden rule of Maveli
an icon of the just king.
Equality prevailed in society;
no lies, no crimes, no deceptions;
and no cheat;
no poverty, no child death.
All were happy;
heaven cannot be different!
Envious of Maveli
Vishnu in disguise
stamped on his head
to be thrown in the underworld.
But granted him a boon
to visit his people
once in a year.
Maveli visits on Onam;
Fed up, he returns in tears.

22. ராகுலின் உலகம்

“ராகுல், வெளியே போ,”
ஆசிரியரின் உறுமல்,
நடுங்கியது வகுப்பு.
ராகுல் அழுதான்
வெளியே நின்றனுகொண்டு.

முதல் நாள் பாடம்
படிக்க முடியவில்லை
யார் குற்றம்?

குடிகாரத் தந்தை
அம்மாவை அடித்து
ராகுலையும் அடித்து
இரவு உணவை உதைத்து
யாருமே தூங்கவில்லை.

கொடூர தந்தை
கொடூர ஆசிரியர்
கொடூர உலகம்
பாவம் ராகுல்
அன்புக்காக ஏங்குகிறான்.

22. Rahul's World

“Rahul, get out,”
teacher roared,
class shuddered.
Rahul wept,
stood outside.

Couldn't study
yesterday's portion.
Whose fault?

Drunken father
beat mother,
beat Rahul;
kicked away supper,
none could sleep.

Cruel father,
Cruel teacher,
Cruel world,
Poor Rahul
longs for love.

23. தூக்கமற்ற இரவுகள்

குயிலின் குரல்

என்னை எழுப்பியது விடியலில்.

நான் விழித்திருந்தேன் மணிக்கணக்காக

அவனை எழுப்ப ஏங்கி.

கடவுள் அளித்த படுக்கையில் குயில் துயில்கிறது.

இதமான தென்றல் அவனை வருட

இரவின் இசை அவனை தாலாட்டுகிறது

அவன் நன்றாக உறங்குகிறான்

கவலையின்றி.

நான் எனது கான்கீட் வீட்டில் உறங்குகிறேன்.

மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட வெப்பத்துடன் போராடி

உஷணக் காற்றை அள்ளித்தெளிக்கும் கடாமுடா சப்தமிடும்

காற்றடியின் கீழ்.

நேரம் தப்பி உண்ட உணவு வயிற்றில்

இயற்கைக்கு மாறான வாழ்க்கை

கடவுளின் பரிசைப் பிடுங்குகிறது.

ஆ! குயில் கடைசியாக என்னை அழைக்கிறது

நான் என் கூட்டை விட்டு கிளம்புகிறேன்

விடியலின் அழகில் குளிக்க.

23. Sleepless Nights

The Cuckoo's flute
woke me up at every dawn;
but lately having little sleep,
I lie restless for hours and hours,
longing vainly to wake him up.

The Cuckoo lies on his God-given bed;
the gentle breeze always caresses him;
the nocturnal music lulls him throughout,
and his sleep is sound
free from cares and worries.

I lie in my concrete house,
fighting against the man-made heat,
and the dreary sound of the hot-wave fan.
The late and heavy supper in stomach,
and all such unnatural ways of life
take away that God's own gift.

Ah, the Cuckoo finally calls me out;
let me get up, get out of my cell,
and have a bath in the pool of morning beauty.

24.விருந்தா

விருந்தா 12 அல்லது 13 வயதிருக்கும்;
தொலைக்காட்சியில் நேற்று
மயில் போல் அவளது நடனம்.
தெய்விகம் அவளது தோற்றம்.
இந்தி திரைப்படப் பாடலுக்கு
ஆ! நடனமாடுகிறாள் ஒற்றைக்காலிலே!
மற்றொரு கால்?
பாவாடைக்கு அடியில் மறைந்ததோ?
கண்கள் தேடியது.
கடவுளே! ஒரே ஒரு கால்!
கங்காருவைப் போல் துள்ளல்
என் இதயத்தைக்
குத்தியது.
என்ன ஒரு வேதனை!
என்ன தலைவிதி! இவ்வளவு கொடுமை?
அவள் இந்த உலகை ஒளிமயமாக்குகிறாள்
பல லட்சம் மக்கள் கண்டுகளித்திட
யார்தான் அவளைத் தேற்றுவார்?
அவள் வாழ்க்கை இப்போதுதான் துவக்கம்
எவ்வளவு கடினம்!
இன்னும் ஆயிரம் மைல் தொலைவு
ஒற்றைக்காலிலேயே கடக்க வேண்டும்;
அவளுடைய சவாலையே
பலமாக்கி வெற்றி பெற்றாள்.
ஒரு அழுத்தமான செய்தி உலகுக்கு!

24. Vrinda

Vrinda, twelve or thirteen
on the TV yesterday.
angelic her appearance,
dancing like a peacock
to Hindi film tunes.
Ha! Dancing just on one leg.
The other leg?
Folded under skirt?
Eyes searched for it.
God, only one leg!
Skipping like kangaroo.
Pricked my heart;
started aching.
Why is destiny so cruel?
She illumines this world;
entertains millions.
Who can console her?
Who will please her?
Her life only begun;
has suffered much.
Thousands of miles ahead
to tread with lone leg.
She turned her challenge
to strength and success.
A loud message for the world!

25. என்ன ஒரு பிறப்பு!

கடுமையான வேலைக்குப்பின்
இப்பொழுதுதான் திரும்புகிறான்
உலையிலிருந்து.
எரியும் உடல்
ஏங்குகிறது குளிர்க்காக;
அனால் அழைத்ததோ உறைந்த வீடு.

அட்டைச் சுவர்கள்
கூரை வீடு
தாளிலாக் கதவு.

படுத்த படுக்கையாய் தாய்
பசித்த வயிறு
என்னை அழைக்கிறது.
பள்ளியிலிருந்து வந்த மகள்
காலி வயிற்றுடன்
உணவுக்காக ஏங்குகிறாள்.
உலையில் அரிசி
அம்மாவுக்கும் மகளுக்குமான மதிய உணவு
தெரு நாய்களின் விருந்தானது.

குடிகாரக் கணவன்
இரவில் வந்து
அடியுதைகளைத் தொடர்வான்
பொழுது புலர்வதும் அழிவு
அந்தி சாய்வதும் நாசம்
என்ன ஒரு பிறப்பு!

25. What a Birth!

Just returned
from the furnace
after the tarring work.
Burning body
longing cooling haven
but a frozen house.

A thatched hut
cardboard walls
boltless door.

Bed-ridden mother
hungry mouth
beckoning me.
Daughter from school
empty stomach
longing for food.
Rice in the pot
lunch for ma and daughter
stray dogs feasted.

Drunkard husband
will come at night
to resume beats and kicks.
Dawn for doom
Dusk to damn
What a birth!

26. மனித மூளை

மனித மூளை
சுக துக்கத்தின்
மையம்.
மனிதனை
மற்றவைகளிடமிருந்து வேறுபடுத்தும்
இது- ஒரு வரமா அல்லது சாபமா?
வானத்துப் பறவைகளை
நிலத்தின் பல்லுயிர்களை
நீரிலுள்ள மீன்களை
பழைய நினைவுகள் அலைக்கழிப்பதில்லை
எதிர்காலத்திலும்
கவலையேதுமில்லை;
கனவுமில்லை
எப்பொழுதும் நிறைவாக.
சொர்க்கம் சுகமென்றால்
சுகமே சொர்க்கம்
அவர்கள் உள்ளே
நாம் வெளியே.

26. Human Brain

Human brain;
the centre of
pleasures and pains;
that which makes man
distinct from other beings;
a boon or bane?
Birds of the sky;
all beings of the land;
fishes in water;
past never haunts,
nor their future.
No worries;
no dreams;
content always.
If heaven is happiness,
and happiness heaven,
they are in
and we are out.

27. இந்திய ஜனநாயகம்

இந்த பிரபஞ்சத்திலேயே பெரியது
இந்திய ஜனநாயகம்.
ஞாலத்தின் அதிசயம்.
பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள்
பலகோடித் தொழில்
குற்றவாளிகளின் உறைவிடம்
மதச்சார்பின்மை அழிக்கப்பட்டது
சாதியும் மதமும்
தலைதூக்க;
பிராந்தியவாதம் மற்றும் மதச்சார்பின்மை
அழியும்
தேசியவாதம் மற்றும் தேசபக்தி.
தேசியக் கட்சிகள்.
கம்யூனிசம் என்னும் சீட்டைக்காட்டி விளையாட
தலை குனிகிறது பூசாரிகள் முன்.
தேசத்தின் உண்மையான பிரச்சினைகள்
மக்களிடையே ஒருபோதும் பேசப்படுவதில்லை.
தேர்தல் சாத்தியங்கள், வாக்குறுதிகள்
போலியாய், பொய்ப் பட்டாசுகளாய்
தீவிரவாதிகள் ஆக்கிரமிக்க
அப்பாவிகளையும், காவல் அதிகாரிகளையும் கொன்று
ஜனநாயகம் ஆள்கிறது
ஆயிரக்கணக்கானோரின் கண்ணீரைக் குடித்து
பெரும்பான்மை காண்பிக்க
கொடிய எம்பிக்களை சிறையிலிருந்து விடுவித்து
முதன்முதலாய்
குதிரை வியாபாரம் கோடிகளில்;

ஊழல் அரசு
மக்களின் இரத்தத்தை வடிக்கிறது;
வாக்காளர்களுக்கு நன்றிக்கடன்!
ஏமாறுகிற மக்கள்,
மீண்டும் மீண்டும்
அவர்களுக்கு பெருவாக்களிக்கின்றனர்.
இருந்தும் ஜனநாயகம் வாழும்
அல்லது கொடூரம்
அரியணையேறும்.

27. Indian Democracy

Indian democracy:
the largest on the planet;
a wonder to the world.
Parliament elections:
several billions business;
stage of heinous means.
Secularism butchered;
caste and religion
raise their hood;
regionalism and parochialism
devour
nationalism and patriotism.
National parties play
trump cards with communalism;
bow their heads before priests.
The real issues of the country
never discussed among people.
Election campaigns:
fire works of lies and abuses.
Terrorists try to sabotage,
killing civilians, police, soldiers.
Thus democracy reigns
drinking tears of thousands!
Criminal MPs,
brought from jails
to prove majority on floor;
horse-trade of billions!
Corrupt governments,
draining the blood of people.

Gratitude to the voters!
Gullible people,
they vote them again and again;
no other options.
Still democracy shall prevail
or tyranny will
sit on the Chair.

28. அம்மிணியின் ஒப்பாரி

எவ்வாறு வெளியேற்றுவது
என் பூனைக்குச் செய்த
இரக்கமற்ற பாவத்தை?
அம்மிணியின் இதயத்தை நொறுக்கும் கதறல்கள்,
அவளுடைய அசாதாரணமான கூக்குரல்,
அம்பு மாதிரி தைக்கிறது
என் இதயத்தினுள்,
பிறகு என் மனைவிக்கும் கூட.
பத்து நாட்களுக்குப் பிறகும் கூட
அம்மிணியால் மறக்கமுடியவில்லை
அவள் செல்ல குட்டிகளின் இழப்பை,
நாளொரு மேனியும் பொழுதோரு வண்ணமுமாய்
அவள் அலைகிறாள்
எல்லாத் திசைகளிலும்
அவளது மும்மயின் இரட்டையை தேடி
துன்பங்கள் பெருகியபொழுது
அம்மிணியின் இடைவிடாத அழுகை
காந்தாரியின் கதறல் போல்
என் இல்லத்தில் எதிரொலிக்கிறது.
என் இதயத்தின் வலிகள்,
பிராணிகளிடம் இரக்கமற்ற,
என்னுடைய விருந்தினருக்கு ஒரு
அவர்கள் நம்புகிறார்கள்,
எல்லா படைப்புகளும் மனிதருக்காக என்று
அவர்கள் பிறந்ததிலிருந்தே
கடவுளின் பிம்பத்தில்.

அம்மிணி நிறையவே மாறிவிட்டாள்;
உணவுக்காக பேராசையில்லை;
அவள் மகனுக்காக ஏங்கவில்லை.
எவ்வளவு காலந்தான் அவள் கதறுவாள்?
அவள் காந்தரிபோல்
என்னை சபிப்பாளா?
நான் மாற்றொணா நிலையை திருத்தி பரிகாரம் செய்ய
அந்த “பண்டைய கடல்வீரன்” போல் தலையெழுத்தோ?

28. Ammini's Lament

How to expiate
the merciless sin
committed to my cat?
Ammini's heart-broken wails,
her unnatural reverberating cry,
shooting like arrows
through my heart,
and then to my wife.
Ammini can't forget
even after ten days
the loss of her darlings.
Day in and day out
she wanders on all sides
seeking the twins of her triplet.
When troubles increased,
in a weak moment
I had to sell them.
Ammini's incessant cry,
like Gandhari's wails,
echoes my premises.
The pangs of my heart,
a laughingstock to my guests;
Inhumane to animals,
they do believe,
all creations are for men,
since they are born
in God's own image.

Ammini's changed a lot;
no greed for food;
no frolic with her son.
How long will she go on wailing?
Will she curse me as Gandhari did?
Destined like the 'Ancient Mariner'
I'm desperate for the purging amends.

29. அம்மிணியின் மறைவு

என் அன்பு அம்மிணிக்குட்டியின் பிரிவு
என் தூக்கத்தை திருடுகிறது.
அவளின் பனியுருவம்
மரகத பச்சைக் கண்கள்,
கருப்பு பூப்பு வால்,
அவளது மென்மையான சபாவம்,
என் மடியில் அவளது உறக்கம்;
என இவையெல்லாம்
என் இதயத்தைச் சூழ்ந்து
என்னை சோகத்தில் முழுக்குகிறது.
கீட்ஸின் வரிகள்
'அழகு ஆனந்தம்
அதன் இழப்பு,
மீளாத்துயரம்.'
விஷம் வைத்து சாவு.
அம்மிணியின் போராட்டம்
மூச்சுக்காகவும் நீருக்காகவும்;
அவளை காப்பாற்ற
நாங்கள் நடத்திய போராட்டமெல்லாம் வீண்
ஒரு சப்தமுமின்றி
அவளது இறுதி விடை.
மனைவி அழுது புலம்புகிறாள்;
என் இதயம்
முள்ளால் குத்திக் கிழிந்து
குருதி வடிகிறது.
வாட்டுகிறது:

கடவுளே! ஏன் நீங்கள் அவளை திரும்ப
அழைத்துக்கொண்டீர்கள்?
ஒரு வருடமே வாழ்ந்தாலும்
மகிழ்ச்சியொன்றையே அளித்தாள்.
தனித்த என் தாய்க்கு
அவள் நல்லதொரு தோழி,
அவள் ஒரு ஆறுதல்;
அவளுக்கு மூச்சுத் திணறியபோது
ஆறுதலளித்தவள்.
அந்த ஆளால்
எப்படி என் தேவதைக்கு விஷம் வைக்க முடிந்தது?
அது அவனுக்கு
என்ன தீங்கிழைத்தது?
அவன் அங்கே
நன்றாக உறங்க
என் செல்லக்குட்டி
மூச்சுக்காக திணறுகிறது இங்கே.
ஆயிரக்கணக்கான கொடூரர்கள்
இந்த கிரகத்தில் வசிக்கிறார்கள்
மனிதனுக்கு மட்டுமே
இங்கு வாழ உரிமை என்பதுபோல்
பூமியை ஒரு
கசாப்புக் கடையாக்கிய அவர்களை,
கடவுளே, மனிதனாக்கு;
பின் தேவதைகளாக மாற்று...

29. Ammini's Demise

My Ammini cat's demise
steals my sleep.
Day in day out,
her snow white figure,
her emerald eyes,
black bushy tail,
her gentle demeanour,
her sleep on my lap,
throng my heart,
and hangs me down.
Let me add to Keats':
A thing of beauty
is a joy forever;
and its loss
is sorrow forever.
Poisoned to death
Ammini's struggle
for breath and water;
our effort in vain
to keep her alive;
and her final adieu
without even a sound;
wife's moans and wails,
haunt me and
my mind bleeds,
pricked by thorns around.
God, why did you
call her back?

Lived only one year;
gave only happiness.
She was a friend
to my lonely mother;
gave solace to her
when gasping for breath.
How could that fiend
poison this angel?
What harm had it
done to him?
When he was sleeping sound
my darling was
struggling for breath.
Thousands of fiends
inhabit this planet,
turning the earth
to a big slaughter house,
as if man alone has
the right to live here.
God, make them humane
and turn them into angels.

30. ஓம்

ஓங்காரநாதம், இந்த உலகின் பிறப்பொலி;
எங்கும் எதிரொலிக்கும் முதல் ஒலி.
அணுவிலிருந்து நட்சத்திரங்கள் வரை
படைப்புகள் அனைத்தின் தாளமாய்
ஓங்காரநாதம் ஒலிக்கிறது.
விஷ்ணு, சிவன், பிரம்மனைக் குறிக்கும்
மூன்று எழுத்துக்களின் சேர்க்கை;
பிரம்மனின் பொருள்.
எல்லா மந்திரத்திற்கும் தந்தை;
இந்த ஓசையில் வாழ்கிறது கடந்தகாலமும் எதிர்காலமும்.
ஒரு காலத்தில் கீழ்ச்சாதியினருக்கு மறுக்கப்பட்ட
உயர்ச்சாதியின் ஏகபோகம்.
அது கேட்டு முணுமுணுக்கிறது
ஓதும் விதி “ஓந்”
புழுப்போன்ற அற்பமனிதன் சவால் விடுகிறான்
படைத்தவனுக்கு;
ஓம், புனிதத்துக்கெல்லாம் புனிதமான மந்திரம்;
உலகிலுள்ள அனைத்துப் பிரச்சனைகளின் திறவுகோல்;
ஓம் நமது சுவாசம்;
நமது உள்ளத்துக்கும் உடலுக்கும் ஊக்க மருந்து
பூமியில் அமிர்தமாய்ப் பொழியும் தேவகானம்.
அது நமக்கு
சமாதானத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கிறது
ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

30. Om

Om, the birth-cry of this world;
the very first sound echoing everywhere;
the rhythm of all creations;
from atoms to stars
Om goes on ringing.
Combination of three letters,
representing Vishnu, Shiva, Brahma,
and meaning Brahman.
Father of all mantras;
past and future live in this sound.
Once monopoly of the high caste;
low-caste people were denied
it's listening and muttering;
destined to recite 'Om.'
Worm-like man challenges the Creator;
Om, the holiest mantra of mantras;
key to all problems of the world;
Om is our breath;
a tonic to mind and body.
It's a celestial music
showering manna on the earth;
it gives us peace and happiness;
Om shanty, Om shanty, Om shanty.

31. சூரியக் கிரகணம்

நிலவு முயற்சித்தது
ஆதவனை மறைக்க;
ஆனால் அந்தப் பேரொளி
நிலவின் மீது அள்ளித் தெளித்தது.
பயத்துடனும் அவமானத்துடனும்
அவள் அவனிடமிருந்து சரிந்தாள்.

ஞானச் சூரியனை
அறியாமை நிலாவால்
எப்பொழுதும் சூழ இயலாது.

இவ்வுலகின் நிலவுகள்
நற்பண்பாம் சூரியனை மயக்குகிறது
ஊழல் அரசு கபளீகரம் செய்கிறது
அப்பாவிச் சூரியன்களை.
இங்கு நியாயம் தவறு
தவறு நியாயம்.

31. Solar Eclipse

The moon tried hard
to hide the sun;
but the radiant brilliance
spilled over the moon.
Humiliated and frightened
she slid from his presence.

The sun of knowledge
can never be concealed
by the moon of ignorance.

Moons of the world here
seduce suns of virtue.
Corrupt governments devour
suns of innocence.
Fair is foul here
and foul is fair.

32. இன்பமும் துன்பமும்

இன்பமும் துன்பமும்;
நாணயத்தின் இருபுறம்.
அதிகாலை சுண்டும்போழுது
பலருக்கு துன்பப்பகுதி.
இன்பம் துளித்துளியாய் தெளிக்க
துன்பமோ சடசடவென
தொடர்கிறது மழைக் காலமாய்.
இன்பம் ஒரு பனி மேகம்
துன்பமோ பனி மழை.

32. Pleasures and Pains

Pleasures and pains:
two sides of a coin.
We toss it early morning;
majority gets the pains side.
Pleasures come like sprinkle,
while pains fall like deluge
and continue like monsoon.
Happiness is a mist
while sorrows shower like snow.

33. கடவுளின் பெயரால்

குற்ற நடவடிக்கைகள்
கடவுளின் பெயரால்.
அதிக எண்ணிக்கையில் சேவைகள் செய்யப்படுகின்றது
கடவுளின் பெயரால்.
கொல்லப்பட்டனர் சிலுவைப்போரிலே கடவுளின் பெயரால்.
பலகோடிப்பேர் மடிந்தனர் உலகப்போரிலே
கடவுளின் பெயரால்.
சமய குருமார்கள் செழித்தோங்குகின்றனர்
கடவுளின் பெயரால்.
பயந்துபோன மதம் சாராதோர் சரணடைந்தனர்
கடவுளின் பெயரால்.
மதங்கள் ஒன்றோடொன்று போட்டியிடுகின்றன
கடவுளின் பெயரால்.
ஜனநாயகம் விரோதமானது
கடவுளின் பெயரால்.
சொந்தபந்தங்கள் ஆதரிக்கப்பட்டது
கடவுளின் பெயரால்.
மூடநம்பிக்கைகள் வாழ்கிறது
கடவுளின் பெயரால்.
கம்பூனிசம் விஷம் பரப்புகிறது
கடவுளின் பெயரால்.
கம்பூனிசம் நெறிக்கப்பட்டது
கடவுளின் பெயரால்.
பயங்கரவாதிகள் கசாப்பு போல்
ஆயிரமாயிரம் பேர் வெட்டி சாய்ப்பு
கடவுளின் பெயரால்.
பதின்மவயதினர் பயங்கரவாதிகளாய்

கடவுளின் பெயரால்.
பாலியல் பாகுபாடு நிலவுகிறது
கடவுளின் பெயரால்.
உயர்சாதியினர் சுரண்டுகின்றனர்
கடவுளின் பெயரால்.
மதசார்பின்மை நீக்கப்பட்டது
கடவுளின் பெயரால்.
ஊழல் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது
கடவுளின் பெயரால்.
கடவுள் தூக்கியெறியப்பட்டார்
கடவுளின் பெயரால்.
மனித தெய்வங்கள் மகுடம் சூட்டப்படுகின்றன
கடவுளின் பெயரால்.

33. In the Name of God

Criminal actions done
in the name of God
outnumber
philanthropic services done
in the name of God.
Millions were killed in crusades
in the name of God.
Tens of millions died in World Wars
in the name of God.
Clergies thrive and dictate
in the name of God.
Laymen frightened surrender
in the name of God.
Religions rival each other
in the name of God.
Democracy is devalued
in the name of God.
Nepotism is supported
in the name of God.
Superstitions survive
in the name of God.
Communalism poisons
in the name of God.
Communism is strangled
in the name of God.
Terrorists butcher thousands
in the name of God.
Teens become terrorists
in the name of God.

Sexism prevails
in the name of God.
Higher castes exploit
in the name of God.
Secularism is nullified
in the name of God.
Corruption is promoted
in the name of God.
God is dethroned
in the name of God.
And human gods are crowned
in the name of God

34. நகரமும் கிராமமும்

“அன்பே, நம் அண்டைவீட்டுக்காரர் இறந்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது.”

“ஆம், அந்த ஒப்பாரி அருகிலுள்ள வீட்டிலிருந்து வருகிறது. கொஞ்சம் போய்ப் பாருங்க,” என் மனைவி சொன்னாள். அந்த ஒப்பாரி

ஒரு வாடகை வீட்டிலிருந்து வந்தது.

சில நூறு மீட்டர் தொலைவிலே உள்ள அந்த வீட்டிற்கு நாங்கள் எப்பொழுதுமே சென்றதில்லை,

அவர்கள் வீட்டிற்கு சென்றதில்லை.

அங்கே பூப்போர்த்திய குளிர்ந்தனப் பெட்டியில்

குடும்பத்தலைவர் சவமாகக் கிடந்தார்.

உயிருடன் இருக்கும்பொழுது

கனவிலும் எண்ணியிருக்கமாட்டார்

ஒரு குளிரூட்டிய படுக்கை அறையை.

அய்யகோ, மூக்கு மேல் கடன் ஏற

அவரது உடல் சுருங்கிய கூடாக

இறந்தவருக்கென்னரு அவமானம்!

யாருக்குமே என்னை தெரியவில்லையென்றாலும்

அந்த துக்கத்திலுள்ள குடும்பத்துடன்

நான் துக்கத்தில் பங்குப்பெற்றேன்

எவ்வளவு கடினம் அது-

நகர்ப்புறத்தில் வாழ்வோர் -

சுறுசுறுப்பாய் சுயநலமாய்

மனிதநேயமற்று

ஒவ்வொருவரும் தொலைந்தனர்

தங்களது சொந்தத் தீவிலே.

ஒரு காகம் தனது இனத்தாருடன் நட்பாய்

ஓர் நாய் மற்ற நாய்களுடன் நட்பாக
எவ்வளவு வெள்ளந்தியாய் தொல்லையற்ற வாழ்க்கை
கிராமத்திலே!
இங்கே எல்லோரும் வாழ்வர்
ஒற்றுமையாய் அன்புடன்
அவர்கள் எளிதில் ஏமாறக்கூடியவர்கள் –
அதனால் ஏமாற்றப்பட்டு முட்டாளாக்கப்பட்டு
கொள்ளையடிக்கப்படுகின்றனர் நகரவாசிகளால்.

34. City Versus Village

“Dear, it seems some neighbour is dead.”

“Yea, the dirge is from a close house.

Just go and seek,” my wife said.

The mournful song
came from a rented house.

Though near by a hundred metres,
we never went there,
nor they visited our house.

The head of the house lay dead
in a flower covered freezer.

While alive might have dreamed
of an AC bed room.

Alas, he got it with high interest;
his body shrunken to the bones.
an insult to the dead!

I join the mourning with
the bereaved family,
though none is known to me.

How hard it is –
the city dwellers –

Busy and selfish.
devoid of humanity

Each one lost
in his own island.

A crow, friendly to community;

A dog there is
friendly to other dogs.

How innocent and malice-free
is village life
where all live
in harmony and love.
They are gullible –
so fooled and cheated
and looted by the townsmen.

35. எனது குழந்தையின் அழகை

கடவுளே, தாங்க முடியவில்லை என்னால்
இதயத்தை பிளக்கும் அழகை.
என் இதயத்தினுள் புகுந்து
ஒரு அம்பைப் போல் துளைக்கிறது.
பசியாக இருக்கிறாள்
அவளுக்கு உணவூட்ட வேண்டும்;
மார்புகளில் பால் கட்டுகிறது.
நான் எப்படி தேர்வை முடிப்பேன்?
இரண்டு மணிநேரமே உள்ளது;
எளிதான கேள்விகள்;
அனைத்து விடைகளும் தெரியும்;
அனால் கவனம் சிதறுகிறது
பேனா நகர மறுக்கிறது.
வேலையில்லா பட்டதாரி
ஐந்து வருடங்களுக்கு முன் பெற்ற பி ஏ பட்டம்;
பல வேலைகளுக்கு விண்ணப்பித்து;
தேர்வு மேல் தேர்வெழுதுகிறேன்
கணவரின் தினக்கூலி;
குடும்பத்தின் ஒரே சம்பாத்தியம்.
ஏழு நபர்களுக்கு உணவளிக்க
வயதான அவரது பெற்றோர்
இளைய சகோதரிகள்.
ஓ, என் குழந்தை இன்னும் அழுகிறது;
நாத்தனாரும் உதவியற்றவளாய்
நான் நிறுத்திவிட்டு குழந்தைக்கு பாலூட்டவா?
கடவுளே, என் அழகை உங்களுக்கு கேட்கவில்லையா?

35. Cry of my Child

God, can't bear that
heart-rending cry,
piercing like an arrow
through my heart.
She is hungry
and needs feeding;
breasts are swelling with milk.
How will I complete the exam?
'Two more hours left;
easy questions;
know all answers;
but can't concentrate;
the pen isn't moving.
Graduate and unemployed;
took my BA five years back;
applied for many jobs;
wrote tests after tests.
Husband daily labourer;
sole earner of the family;
has to feed seven members;
his aged parents
and his younger sisters.
Oh, my child is still crying;
sister-in-law is helpless.
Should I quit and feed my child?
God, don't you hear my cry?

36. கமுதி ஆசிரியரின் மறைவு

கமுதி ஆசிரியர் இப்பொழுது நமிடையே இல்லை;
ஆகஸ்ட் திங்கள் நான்காம் நாள் அந்த ஒளி மறைந்தது
பல பெண்களை வழிநடத்திய கலங்கரை விளக்கம்
காலமெனும் அலையால் அழிந்தது.
ஒரு தனிப்போராளி, ஒரு முன்மாதிரி;
தந்தையின் கனவுக்காக தனியொரு பெண்ணாக
அவளது பணியை நிறைவேற்ற
பதின்ம வயதில் காங்கிரசில் சேர்ந்தாள்.
காந்தியிடம் கவர்ச்சிகொண்டு காந்தமாய் இழுக்கப்பட்டாள்;
வடகரையில் நடந்த
ஹரிஜனங்களுக்காக நிதி திரட்டும் கூட்டத்தில் உற்சாகமாய்
கலந்துகொண்டாள்.
காந்தி தன் உரையில்
ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் தாராளமாக இருக்கவேண்டும்
பெண்கள் தங்கள் நகைகளை தானமாக கொடுக்கவேண்டும்
எனக்கூற
பதினாரே வயதான, கமுதி மேடையில் ஏறினாள்;
முதலில் அவளுடைய தங்க வளையல்களையும்
பிறகு கழுத்தில் இருந்த அந்த சங்கிலியையும்;
கடைசி நகையாக இருந்த தோடுகளையும் அளித்தாள்.
நெகிழ்ச்சியும் மகிழ்ச்சியும் கொண்ட காந்தி
தனது ஆச்சரியத்தை மறைத்துக்கொண்டார்.
பெற்றோரின் சம்மதம் பெற்றாளாவென்று அவளிடம் வினவ
அங்கிருந்த அவள் தந்தை ஆமோதித்தார்.
கமுதி சத்தியம் செய்தாள் நகை அணிமாட்டேனென்று;
அவள் எளிமையான வாழ்க்கையை நடத்தினாள்;
மலபார் பள்ளிகளில் தேசிய மொழியை கற்றுக்கொடுத்து

தொன்னுற்றி இரண்டில் அவள் இறக்கும்வரை;
காந்திய அடிச்சுவடுகளை நெருக்கமாக பின்பற்றி வாழ்ந்தாள்.
கமுதியின் பிரகாசம் மங்கியது
மற்ற பெண்களது நகைகளின் பளபளப்பும் கூட மங்கியது
தலைவணங்குவோம் நாம் அறிய மாணிகத்திற்கு.

36. Kaumudi Teacher is no More

Kaumudi Teacher is no more with us;
that light has gone out on fourth August.
The beacon which guided many women
was destroyed by the wave of Time.
A lone fighter, a role model;
A single woman to fulfill her mission.
Driven by her father's vision,
joined Congress in her teen age.
Gandhi's charisma drew her like a magnet;
attended Gandhi's address at Vadakara;
A meeting to raise fund for Harijan.
Exhorted men and women to be generous;
women might donate their ornaments.
Kaumudi, only sixteen, mounted the stage;
gave her golden bangles first;
then gave the chain on her neck;
and finally the jewel studs.
Gandhi, moved and pleased,
concealed his wonder.
Asked if she sought her parents' consent.
Her father there nodded.
Kaumudi pledged to wear no ornament;
she led a simple humble life;
taught Hindi in Malabar schools;
closely followed Gandhi's footsteps;
taught national language
till her death at ninety two.
Kaumudi's dazzle dimmed
the dazzle of all other women in jewels and ornaments.
Let's bow our head to this rarest gem.

